

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Кваліфікаційна робота магістра
з корейської філології на тему:

**СТРУКТУРА І ФУНКЦІОНУВАННЯ ДОПУСТОВИХ І УМОВНИХ
ГРАМАТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ**

Студентки групи Мкор 54-22
факультету східної і
слов'янської філології
денної форми навчання
Освітньо-професійної програми:
Східна філологія: корейська мова і
література, переклад, методика навчання
спеціальності 035 Філологія
спеціалізації 035.06 Східні мови та літератури
(переклад включно)
Сурової Юлії Вікторівни

Науковий керівник:

к.ф.н., доц. Охріменко В. О.

Допущена до захисту
«___» _____ року

Завідувач кафедри

(підпис)

(ПІБ)

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1 ГРАМАТИКА, ЯК НАУКА ПРО ГРАМАТИЧНУ БУДОВУ МОВИ.....	8
1.1 Граматика. Поняття граматики і семантики	11
1.2 Граматика корейської мови та її особливості.....	17
1.3 Методика проведення дослідження.	22
Висновки до Розділу 1	23
РОЗДІЛ 2. ВИДИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДОПУСТОВО УМОВНИХ ГРАМАТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВИ.....	26
2.1 Структурно семантичні особливості сполучних граматичних конструкцій корейської мови.....	26
2.2 Допустово умовні граматичні конструкції в корейській мові.....	36
Висновки до Розділу 2.....	36
РОЗДІЛ 3. ДОПУСТОВО УМОВНІ ГРАМАТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ ТА ЇХ ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	38
3.1 Сполучне закінчення –면 та його похідні.....	38
3.1.1 – 다면.....	45
3.1.2 –기만 하면.....	48
3.1.3 –다 보면.....	50
3.1.4 –았/엇더라면.....	51
3.2. –거든.....	52
3.3 –다가는.....	54
3.4 –아/어야(지).....	56
3.5 –는 한.....	59

3.6 – 아/어서는.....	61
Висновки до Розділу 3.....	62
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	64
Анотація.....	67
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	69

ВСТУП

На сьогоднішній день корейською мовою спілкуються понад 80 мільйонів людей. Також, досить широкого розповсюджене вивчення корейської мови. Для того, щоб добре володіти мовою, звичайно, потрібно вивчати її граматику. У корейській мові налічується велика кількість граматичних конструкцій, що допомагають будувати речення та таким чином виражати думки. Так існує наука граматика. Граматика, як наука про граматичну будову мови, вивчає спільні закономірності граматик різних конкретних мов та відмінності між ними. Вона складається з двох розділів: морфології та синтаксису.

Граматики (від лат. *grammatike techne* "письмове мистецтво") — 1) будова мови (система морфологічних категорій і форм, синтаксичних категорій і конструкцій); 2) наука, яка вивчає будову мови.

Що стосується граматики як науки, то розрізняють: 1) формальну, яка вивчає граматичні форми та їх структуру, і контенсивну (семантичну), яка вивчає значення цих форм і структур; 2) синхронічну, що вивчає будову мови на певному умовно виділеному часовому етапі, і діахронічну, яка вивчає мовну будову в її історичному розвитку. Із синхронічної граматики виокремлюють функціональну, яка вивчає функції граматичних одиниць.

Граматики складається з двох розділів: морфології й синтаксису. Морфологія (від гр. *morphe* "форма" і *logos* "слово, вчення, наука") — розділ граматики, що вивчає граматичні властивості слова, зміну форм слів і пов'язаних із ними граматичних значень.

До морфології належить і вчення про частини мови. Можна сказати, що морфологія — це граматики слова.

Синтаксис (від гр. *syntaxis* "побудова, порядок") — розділ граматики, який вивчає засоби і правила побудови висловлювань, тобто його предметом є речення.

Іншими словами, синтаксис — це граматики зв'язного мовлення.

Поділ граматики на морфологію й синтаксис є умовним. По-перше, граматичні значення слів повністю розкриваються тільки в реченні; по-друге, значення такого поділу для кожної конкретної мови залежить від типу її будови: для мов із бідною морфологією (англійської, індонезійської, багатьох тибето-бірманських та ін.) морфологія відходить на задній план, а для китайської, в'єтнамської, тайських не має жодної цінності, бо там її (морфології) немає.

Словотвір, або дериватологія (від лат. *derivatio* "відведення води з ріки", а згодом "утворення нових слів від наявного кореня"), займає проміжне місце між лексикологією і граматиною.

У структурі мови граматиці належить центральне місце, а фонетиці й лексиці — периферійне. Фонетика — це матеріальна периферія, а лексика — смислова. Оскільки граматики має узагальнюючий характер, то в ній найяскравіше виявляються найбільш суттєві риси структури мови, а це ще одне свідчення належності граматики до центральної частини, ядра мови.

Однією з особливостей граматики є її абстрактність. Щоправда, абстрактною є й лексика. Слово будинок позначає будь-який будинок незалежно від його форми, розміру, матеріалу, з якого він побудований тощо, а слово людина позначає будь-якого *homo sapiens* (кожну окрему людину і всіх). Однак граматична абстракція є значно вищою від лексичної, так що факти лексичної абстракції здаються конкретними порівняно з граматичною абстракцією. Наприклад, слова будинок, стіл, віз, віл, лікар для лексики — різні одиниці, а для граматики — одне й те ж: іменники чоловічого роду в називному відмінку однини.

Основні одиниці граматики — морфема для морфології і конструкція (речення) для синтаксису. Правда, є й інші погляди щодо цього. Дехто вважає, що їх значно більше й серед них називає слово, словоформу, словосполучення, просте речення, складне речення, надфразну єдність і навіть текст. Однак таке

розуміння основних одиниць морфології та синтаксису не є коректним хоча б тому, що кожен мовний рівень повинен мати тільки одну основну одиницю.

Хоч у граматиці певною мірою використовують суто формальний, технічний опис будови мови, проте головною її метою є виявлення значень, що стоять за мовними структурами. Таким чином, основними для граматики є проблеми граматичної семантики (граматичних значень).

Актуальність пропонованої роботи полягає в тому, що в корейській мові налічується велика кількість граматичних конструкцій. Граматика насамперед представлена на синтаксичному рівні в корейській мові. Граматика корейської мови мало досліджується українськими фахівцями, тому дослідження цієї теми є актуальним для студентів і викладачів, що спеціалізуються на корейській мові.

Метою роботи є дослідження структури і функціонування допустових і умовних граматичних конструкцій в сучасній корейській мові.

Для досягнення поставленої мети були сформовані такі завдання :

- розглянути дієприслівникові речення в корейській мові;
- виявити типи дієприслівникових речень, їхні особливості та функціонування;
- надати детальну характеристику граматичним формам на позначення умови в корейському реченні;
- проаналізувати та порівняти допустово-умовні граматичні конструкції корейської мови.

Об'єктом дослідження є допустові і умовні граматичні конструкції сучасної корейської мови.

Предметом дослідження є особливості структури і функціонування допустових і умовних граматичних конструкцій сучасної корейської мови.

Матеріалом дослідження слугують граматичні конструкції, підручники та навчальні посібники, підручники з корейської мови, а також дослідження, які спрямовані на пояснення різниці відтінків предикативних сполучних закінчень в корейській мові.

Для детального аналізу граматичних конструкцій використовуватимуться такі **методи**: аналіз та узагальнення інформації про низку певних граматичних конструкцій, вивчення підручників та додаткових джерел граматики корейської мови та порівняння відмінностей у значенні тієї чи іншої граматичної конструкції, порівняльний метод.

Теоретична значущість пропонованого дослідження полягає в уточненні значення та варіативність його відтінків низки сполучних закінчень в корейській мові. У ході роботи було зроблено детальний аналіз використання граматичних закінчень умовного типу, що може бути включено до теоретичних посібників з вивчення корейської мови.

Практичне значення роботи полягає у можливості використанні результатів дослідження у викладанні таких дисциплін як: «Корейська мова», «Історія корейської мови» тощо. Практичне значення дослідження визначається тим, що результати та висновки отримані у ході цього дослідження можуть бути використанні при читанні лекцій у вищих навчальних закладах, курсах та спецкурсах з вивчення корейської мови, стилістики, граматики корейської мови.

Апробація: міжнародна Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні проблеми сучасного Кореєзнавства у контексті глобального світового розвитку».

Структура роботи. У вступі обґрунтовано актуальність теми дослідження, сформульовано мету та завдання, визначено об'єкт та предмет, методи, матеріали дослідження, окреслено наукову новизну і практичну новизну отриманих результатів, указано форму їх апробації та структуру роботи.

ГРАМАТИКА, ЯК НАУКА ПРО ГРАМАТИЧНУ БУДОВУ МОВИ

Вивчення граматики колись займало центральне місце в освіті, починаючи з класичної програми вільних мистецтв пізнього Середньовіччя. Граматика, поряд з логікою та риторикою, була однією з тем у тривіумі, якою основна група з семи студентів мистецтв повинна була оволодіти. Важливість "великої трійки" відображається в нашому сучасному слові «тривіальний», яке спочатку застосовувалося до знань, які вважаються настільки базовими, що не вимагають аргументів. Можна вважати, що це знає будь-яка освічена людина.

Раніше вивчення граматики насамперед означало вивчення латини та грецької мови. Доступ до класичних мов означав доступ до корінних культур Заходу, їхньої літератури та науки. Латинська та грецька мови розглядалися як «особливі мови»: моделі наочності, логічної організації, інтелектуальної тонкості та економічності висловлювання. Вивчення того, як працювали ці мови, розглядалось як щось дуже близьке до вивчення принципів самої логічної, послідовної думки. Коли аналізували інші мови, вони завжди аналізувались за зразком латинської чи грецької.

Навчальна програма, в якій граматика займала почесне місце, застаріла; час, коли освічені люди могли слухатись лише класиків Заходу, давно минув. Крім того, тепер ми знаємо, що латинська та грецька мови є, за будь-якими розумними стандартами, типовими людськими мовами: ні в чому не чіткішими, тоншими чи логічнішими, ніж, скажімо, гренландські ескімоси чи китайці. Старі обґрунтування вивчення граматики зникли.

За останні п'ять десятиліть предмет граматики відродився в зовсім інших умовах. Граматика виникла як частина нової науки - лінгвістики, яка ставить і досліджує свій власний унікальний і захоплюючий набір питань, проводячи їх за тією ж суворою методологією, що зустрічається в інших місцях при вивченні природних явищ. Цей новий науковий погляд на граматику багато в чому пов'язаний з мовознавцем Ноамом Хомським, який

ввів її в середині 1950-х років і який відтоді зробив центральний внесок у її розвиток. (Бевзенко, 2005, с. 270)

Є дещо в граматиці, про що ми знаємо. Мовознавці вивчають її століттями, і вона залишається об'єктом вивчення для незліченної кількості школярів у всьому світі; це невід'ємна частина мови, якою ми користуємось у повсякденному спілкуванні. Хоча ми, мабуть, не розпізнаємо граматику у своїй власній мові, як викладачі мови; ми можемо і не усвідомлювати її вплив. Граматика є основним впливом на план навчальної програми, фокусом багатьох вправ у класі та відповіддю на часте питання студента:

«Яке правило тут застосовується?».

Хоч ми і знаємо деяку інформацію про граматику, часто нам дуже важко працювати з нею і розбиратися в ній. Тоді, щоб почати, спершу розберемо наступне питання: «Що таке граматика, і чому ми повинні її вчити?». Мова без граматики, безумовно, дуже обмежувала б нас.

Якщо говорити про англійську мову, то як ми знаємо в граматиці англійської мови існує порядок слів у реченні, при ігноруванні якого, ви не зможете якісно донести свою думку співбесіднику. Це більше про синтаксис мови.

Для того щоб, правильно скласти речення потрібно дотримуватись багатьох граматичних правил, одне з яких є порядок слів у реченні. Таким чином дотримуючись певних синтаксичних умов ми можемо скласти правильне речення англійською мовою.

Не менш важливими в граматиці мов є часи, що вносять конкретику в речення. І тоді сприйняття речення стає яснішим. Щоб досягти цієї більшої ясності, потрібно правильно вживати форми часів. Через граматику ми можемо побачити, як змінюється форма слова завдяки закінченням, суфіксам, префіксам тощо. Це вже стосується науки про морфологію, що допомагає нам визначити час, число і рід.

Таким чином, граматика складається з двох важливих компонентів,

таких як, синтаксис і морфологія; разом вони допомагають визначити граматичну форму слова, що робить яскравішим вираження значення речення.

Мова без граматики була б хаотичною: незліченна кількість слів без необхідних вказівок щодо того, як їх можна впорядкувати та змінити. Вивчення граматики (синтаксису та морфології) виявляє структуру та закономірність, що лежить в основі мови та дозволяє нам говорити про «систему мови».

Так само як, неможливо описати мову без пошуку цієї основи, так було б неможливо ефективно вивчити мову, не спираючись на граматику якимось чином. Дійсно, багато тих, хто вивчає мову, потрапляють у класи з гострим усвідомленням важливості граматики як свого роду основи, за допомогою якої вони можуть структурувати свою роботу або вимірювати свій прогрес. (Адмони, 1964, с. 105)

Думка про те, що мова не випадкова, а впорядкована, є фундаментальною для будь-якого погляду на граматику. Але крім цього, ми можемо сказати набагато більше. Граматика — це не єдиний, однорідний «об'єкт», а надзвичайно широке і різноманітне явище. (Адмони, 1964, с. 105) Отже, перед тим, як рухатись далі, ми розглянемо деякі подальші перспективи граматики, які є важливими для викладання і вивчення мови, і які стануть основою для багатьох наступних питань.

По-перше, слід розрізняти граматику як продукт та граматику як процес. Погляд продукту на граматику, мабуть, є найбільш звичним для більшості вчителів і студентів. Коли ми звертаємось до книги граматики, ми, мабуть, зробимо це з певними сподіваннями щодо того, як буде організовано матеріал всередині. Автор якимось чином розділив мову, причому один розділ стосується прийменникових фраз, а інший — дієслівної фрази. Звичайно, автори книг про граматику структуруватимуть свій матеріал по-різному, залежно від їхнього конкретного бачення речей, деякі наголошують на формах мовної системи, інші роблять значення більш помітним. І все-таки

у них спільний погляд на граматику, який є статичним. Акцент робиться на складових частинах мовної системи, розділених на окремі форми. Кожна форма є продуктом аналізу автора, і ця точка зору на граматику може мати велике значення для вчителів та студентів. Зосередившись на певних граматичних формах та пов'язаних із ними значеннях, ми можемо допомогти розвинути свої знання про граматичну систему та значення, про які вона допомагає сигналізувати.

Але цей процес — лише одна сторона медалі, оскільки граматика також є ключовим елементом у процесі використання мови. Коли ми говоримо про граматику як про процес, ми думаємо про незліченну кількість способів її використання з моменту в момент у спілкуванні. Деяке розуміння граматики як процесу буде неоціненним, якщо ми хочемо допомогти собі та студентам ефективно використовувати граматику власною мовою. Ми не можемо просто припустити, що оскільки студент вивчив і практикував англійську мову першими умовами, він автоматично зможе користуватися нею, коли буде зайнятий прокладанням шляху до тонкощів спілкування в реальному часі. (Бокатенко, 2008, с. 16)

1.1 Граматика. Поняття граматики і семантики

Семантика — це розділ мовознавства, присвячений дослідженню мовного значення, інтерпретації виразів у мовній системі. Ми не робимо спроб всебічного огляду багатьох різних підходів до семантики в сучасній лінгвістиці, але замість цього ми вирішили взяти за основу декілька підходів. Багато концепцій та аналітичних прийомів, які ми вводимо, походять від логіки та філософії мови; ми застосовуємо їх до вивчення справжніх людських мов.

Коли ми говоримо, що наша увага зосереджена на семантиці як галузі лінгвістики, ми маємо на увазі, що приймаємо конкретну концепцію методів та цілей мовного дослідження. Ця концепція корениться у генеративній парадигмі, яка почала фундаментально переробляти область мовознавства

понад сорок років тому. «Синтаксичні структури» Ноама Хомського, опубліковані в 1957 р., Представили три ключові ідеї, які, як ми вважаємо, визначають цю парадигму.

По-перше, ідея про те, що граматику мови можна розглядати як сукупність абстрактних пристроїв, систем правил та принципів, які служать для формальної характеристики різних властивостей добре сформованих речень цієї мови. У цьому сенсі граматика породжує мову. Ця ідея вже була закріплена при вивченні різних штучних мов в рамках логіки та дитячої галузі інформатики; новим було твердження Хомського про те, що природні мови — такі, якими ми всі вчимося говорити та розуміти їх у ранньому дитинстві, також, можуть породжуватися такими формальними системами. У певному сенсі, коли лінгвісти прийняли цю точку зору, вони прийняли ідею, що теоретична лінгвістика є галуззю (прикладної) математики і в цьому відношенні подібна до сучасної теоретичної фізики та хімії. (Хомський, 1957, с. 49)

Однак небагатьом генеративним лінгвістам було б цілком комфортно з такою характеристикою їх дисципліни. Основна причина їх визнання неадекватними полягає у другій ключовій ідеї, яку ввів Хомський, а саме, що генеративні граматики є психологічно реальними в тому сенсі, що вони становлять точні моделі (неявного) знання, що лежить в основі фактичного продукування та інтерпретації висловлювань носіями мови. Сам Хомський ніколи не говорив про лінгвістику як про частину математики, але часто описував її як галузь когнітивної психології. Саме застосування математичних моделей до вивчення когнітивного явища лінгвістичного знання визнає своєю метою більшість генеративних лінгвістів. Знову ж таки, паралель з такою наукою, як фізика, очевидна. У тій мірі, в якій їх інтерес становить математичні системи як моделі фізичних явищ, а не формальні властивості систем заради них самих, фізики не є математиками. Звичайно, окрема особа може бути і математиком, і лінгвістом (або фізиком). Але як лінгвісти, наша увага зосереджена на моделюванні когнітивних систем,

функціонування яких у певному сенсі «пояснює» мовні явища. Лінгвістика — це емпірична наука, і в цьому відношенні вона схожа на фізику на відміну від (базової) математики. (Бевзенко, 2005, с.178)

Третя ідея, яку ми хочемо вивести з генеративної парадигми, тісно пов'язана з першими двома: лінгвістика не може обмежуватися документацією про те, що сказано і як вона інтерпретується - наші фактичні показники як ораторів і слухачів — не більше, ніж фізика її предмет — документація вимірювань та показань лічильників безпосередньо спостережуваних фізичних явищ. Лінгвістичні знання, які ми прагнемо змоделювати — компетентність мовців, слід відрізнити від спостережуваної мовної поведінки. І мовознавець, і фізик висувають абстрактні теоретичні сутності, які допомагають пояснити спостережувані явища та передбачити подальші спостереження за певних умов.

Іноді різницю між компетенцією та ефективністю зловживають і часто неправильно розуміють. Ми хочемо підкреслити, що ми не робимо цього, щоб стверджувати, що лінгвісти повинні ігнорувати результати, що спостереження за тим, як люди використовують мову, не мають значення для лінгвістичної теорії. Навпаки, розрізнення важливо саме тому, що спостереження за природною лінгвістичною поведінкою є важливими даними, на основі яких генеративні лінгвісти перевіряють свої теорії. Однак вони не є єдиними доступними даними. Наприклад, лінгвісти часто запитують носіїв мови (іноді їх самих) про інтуїтивне судження щодо того, чи є певні рядки слів у даній мові правильно складеним або граматичним реченням цієї мови. Такі судження також є даними, але вони рідко надходять "природним шляхом". (Плющ, 2005, с. 63)

Наш підхід до семантики полягає в генеративній традиції в тому сенсі, що вона приймає три ключові ідеї, наведені вище: (1) що генеративні граматики офіційних (штучних) мов є моделями граматик природних мов,

(2) які реалізовані в людські розуми як когнітивні системи (3), які відрізняються від безпосередньо спостережуваної мовної поведінки людини,

яку вони допомагають пояснити. Ця традиція розпочалася, як ми вже відзначали, з важливим прогресом у вивченні синтаксису; досить скоро після цього він приніс свої плоди у фонології. З початку шістдесятих років генеративна граматика проводила важливу семантичну роботу, але лише наприкінці шістдесятих років були знайдені систематичні способи зв'язку семантичних методів, розроблених логіками, з генеративним підприємством. На наш погляд, такий розвиток подій є надзвичайно важливим проривом, наслідком якого лінгвісти будуть досліджувати деякий час. Однією з наших головних цілей у цій книзі є представлення концепцій та методів, що зробили можливим прорив, та вказівка на деякі способи, які логічна семантика так задумала, сприяє генеративному підприємству в лінгвістиці.

Ми починаємо з розгляду деяких лінгвістичних явищ, про які можна попросити врахувати семантичну теорію, діапазону даних, які на перший погляд здаються централізовано пов'язаними зі значенням. Наше перше спостереження може знеохотити деяких читачів: немає цілковитої згоди щодо того, які факти складають цей діапазон. Але це навряд чи дивно.

Останні дискусії з епістемології та філософії науки неодноразово стверджують, що не існує «необроблених» чи «чистих» даних, що абстрактні принципи вступають у дію навіть у попередньому виділенні даної сукупності фактів. Таким чином, ідентифікація явищ неминуче навантажена теорією. Однак ми спробуємо представити тут дані, які лише слабо пов'язані з нашими конкретними теоретичними гіпотезами. Тобто, облік (більшості) цих даних здається метою, якою розділяють багато різних підходів до семантики. (Хомський, 1957, с. 42)

Другий момент, який слід пам'ятати, полягає в тому, що явища, які дотеоретично мають значення, можуть виявитись неоднорідними. Це теж не дивно. Лінгвісти давно визнали неоднорідність мовних явищ і тому розділили вивчення лінгвістичних форм мінімально на фонологію та синтаксис і далі сформулювали кожен з цих галузей. І, звичайно, визнається, що синтаксис та фонологія самі по собі взаємодіють з іншими пізнавальними

системами та процесами, пояснюючи, наприклад, як люди упорядковують та вимовляють слова під час висловлювання. Подібним чином, вивчення значення обов'язково має бути розподілено на різні дисципліни, а можливо, і на різні галузі мовознавства. Основна мета цієї книги — дослідити питання про те, наскільки мовно дослідження значення взаємодіють із вивченням інших когнітивних систем та процесів у наш час, щоб краще зрозуміти, що бере участь у виробництві та інтерпретації висловлювань носіями мови.

Дуже ймовірно, що певні аспекти значення висловлювання виходять за рамки семантичного теоретизування. Наприклад, стверджувалося, що деякі аспекти значення мають пояснюватися насамперед з точки зору теорій дії. Кілька різних видів прагматичної теорії застосовують цей підхід. Теорії мовленнєвих актів, наприклад, зосереджуються на тому, що люди роблять, висловлюючи висловлювання: твердження, допити, прохання тощо. Такі теорії можуть допомогти пояснити, як люди встигають мати на увазі більше, ніж насправді кажуть, розглядаючи соціально спрямовані навмисні дії ораторів. (Бевзенко, 2005, с. 125)

Такі судження часто дуже тонкі, і навчитися надійно використовувати семантичні інтуїції та розрізняти різні явища, що їх породжують, є важливою частиною навчання семантиці. У реальному розумінні такі інтуїтивні судження складають серцевину емпіричних даних, на основі яких слід оцінювати семантичні теорії.

Граматика (від лат. *grammatike techne* "письмове мистецтво") — 1) будова мови (система морфологічних категорій і форм, синтаксичних категорій і конструкцій); 2) наука, яка вивчає будову мови.

Що стосується граматики як науки, то розрізняють: 1) формальну, яка вивчає граматичні форми та їх структуру, і контенсивну (семантичну), яка вивчає значення цих форм і структур; 2) синхронічну, що вивчає будову мови на певному умовно виділеному часовому етапі, і діяхронічну, яка вивчає мовну будову в її історичному розвитку. Із синхронічної граматики виокремлюють функціональну, яка вивчає функції граматичних одиниць.

Грамаіичне значення — узагальнене (абстрактне) мовне значення, яке властиве рядом слів, словоформ, синтаксичних конструкцій і яке має в мові регулярне (стандартне) вираження. (Плющ, 2005, с. 97)

Так, слова весна, літо, парк, робітник, праця, голубінь мають значення предметності; добрий, теплий, зелений, дзвінкий, золотий, дерев'яний значення ознаки; йти, летіти, співати, їсти — значення процесуальності; дороги, книжки, стола, вікна, олії, бензину — значення родового відмінка; читав, думала, кричало, любили - значення минулого часу і т.д.

Крім тут згаданих, можна ще назвати грамаіичні значення роду, числа, особи, предикативності, суб'єкта, об'єкта та ін. Як бачимо, грамаіичне значення відрізняється від лексичного масовістю, груповим характером свого виявлення, тобто воно властиве великим групам слів. Крім цього, грамаіичне значення відрізняється від лексичного.

Грамаіична категорія — система протиставлених одна одній однорідних грамаіичних величин (грамаіичних форм із однорідним значенням). (Плющ, 2005, с. 102)

Для того щоб констатувати, що в якійсь мові є певна грамаіична категорія, потрібно, щоб був ряд форм, об'єднаних якимсь спільним значенням, щоб усередині цього об'єднання було протиставлення і щоб ті протиставлені значення мали формальне вираження. Так, грамаіичною категорією є категорія числа, бо вона об'єднує мовні одиниці на основі спільного значення "число". Всередині цього об'єднання протиставляються одиничність і множинність, і грамаіичні значення однини й множини формально виражаються за допомогою спеціальних закінчень. Пор.: ліс - ліси, весна - весни, озеро - озера, де грамаіичне значення однини виражене нульовим закінченням і закінченнями -а та -о, а грамаіичне значення множини - закінченнями -и та -а.

Грамаіичні категорії поділяють на морфологічні й синтаксичні. До морфологічних належать категорія роду, числа, відмінка, виду, часу, способу, особи; до синтаксичних — категорія активності/пасивності,

комунікативної спрямованості (розповідність, питальність, спонукальність), стверджуваності/залеречуваності, синтаксичного часу й синтаксичного способу. (Плющ, 2005, с. 110)

1.2 Граматика корейської мови та її особливості

Вивчення мови передбачає набагато більше, ніж знання того, як посилатися на людей, речі, поняття, якості, дії тощо (тобто слова чи словникові запаси). Учні також повинні знати, як складати слова, щоб утворити граматичні та змістовні речення. Наприклад, слова в класі слів X зустрічаються разом із словами в класі класу Y. Слова не зустрічаються у випадковому порядку; вони спільно відбуваються в певному порядку (цей порядок, як не дивно, називається порядком слів. Також можуть бути слова або граматичні елементи, які «з'єднують» слова або фрази всередині речень. Цей тип функції, залежно від мов, може виконуватися також елементами, меншими за слова; такі елементи можуть бути частиною слів або прикріплюватися безпосередньо до слів. Наприклад, у таких мовах, як турецька, слова мають різні закінчення, залежно від їх ролі в реченні.

В англійській мові порядок слів є відносно фіксованим, внаслідок чого ролі іменних фраз, таких як хлопчик і дівчинка, вирішально залежать від того, де вони з'являються в реченнях. Натомість у корейській мові порядок слів, принаймні на рівні речення є відносно вільним або гнучким, якщо дієслово розміщується в кінці речення. Іншими словами, ролі іменникових фраз значною мірою не позначаються їх позицією в реченнях.

Наприклад, іменник "여자"-дівчина може з'являтися після або перед іменником «남자» - хлопець. Приклад двох речень: а) 남자가 여자를 사랑한다 б)여자를 남자가 사랑한다. Ці два речення означають одне і те ж, не зважаючи на різні порядки слів: «Хлопець любить дівчину». Однак це не означає, що

корейська мова не має базового порядку слів на рівні речень. Ми мусимо зауважити, що іменники у вищевказаних корейських реченнях

позначені частинками -가 та -를. Саме ці елементи або рольові частки ідентифікують іменники у відповідних реченнях. Через наявність цих частинок, іменники не повинні бути у фіксованих положеннях у реченні (але вони обидва мають бути розміщені перед дієсловом). Але не варто думати, що в корейській мові вільний порядок слів у реченні. Він, звичайно, є. Також, якщо говорити про англійську мову, не залежно від того, про кого і до кого говорить мовець, речення виглядатиме однаково. Проте в корейській мові це важливо. Все залежить від статусу мовця і людини про яку він хоче щось сказати або, можливо, донести свою думку до цієї людини. В корейській мові існують суфікси, що додаються до іменників і виражають своєрідну повагу. Тому свідчить про різноманітність варіантів перекладу одного речення з англійської на корейську мову. Адже такі суфікси, що виражають повагу додаються не у всіх випадках. Потрібно взяти до уваги статус і вік мовця і людини про яку говориться в реченні або якій хочуть донести думку.

Зазвичай, по відношенню до молодшої людини за статусом або за віком від мовця суфікси, що виражають повагу не вживаються в реченні. Корейці ніколи не використовуватимуть суфікс, що виражає повагу по відношенню до своїх друзів, на відміну від свого керівника. Таким чином, корейці не просто висловлюють те, що трапляється (або траплялося) або хто що робить (або робивтакож повинні висловлювати повагу не лише особі (особам), яка (-і) бере участь у описаній події, але й особі з якою вони розмовляють. Іншими словами, корейські речення не просто описують події чи ситуації, а також прикрашені різними суфіксами, що описують ситуацію соціальних або міжособистісних стосунків між мовцем та іншими, включаючи слухача. (Пак Лі Джонг, 2005, с. 47)

У корейській мові дієслово є найважливішим компонентом речення, оскільки воно завантажується не лише почесними закінченнями та закінченнями, що визначають стиль мови, але й іншими граматичними закінченнями, що вказують на час події. Таким чином, у корейській мові

предикативні прикметники беруть на себе суфікси, що виражають повагу, закінчення, що визначають стиль мови та інші граматичні закінчення, так само, як це роблять дієслова. Дієслово (або предикативний прикметник) у корейській мові може бути «відрегульоване» різними способами, що вказує на очікування чи ставлення мовця до змісту речення. Звичайно, це можливо і англійською мовою. Але англійською мовою це досягається досить круговим шляхом. Наприклад, для того, щоб повторити або підкріпити свій намір зробити щось з огляду на сумніви слухача, оратор може додати ще одне більш-менш повне речення. З іншого боку, корейською мовою цього можна досягти, прикріпивши до дієслова спеціальне закінчення, що означає "намір", на що закінчується безпосередньо дієслово (наприклад, 난 하겠다"я це зроблю" проти 난 하겠다니까 «Я сказав тобі, що зроблю це!»). Незважаючи на наявність цього та інших закінчень, дієслово все ще є

єдиним словом. Є й інші такі орієнтовані на мовця закінчення, які прикріплюються безпосередньо до дієслова (або предикативного прикметника).

Більше того, різні висловлювання, коли з них можна зробити висновок із контексту, часто опускаються, внаслідок чого речення може закінчуватися одним дієсловом, хоча і сповненим різноманітних закінчень, наприклад «가시겠습니까?» на відміну від «선생님께서 모임에 가시겠습니까?» * (Пане, Ви підете на зустріч?) Таким чином, дієслово (або предикативний прикметник) можна назвати ядром речення в корейській мові. Для учнів дієслово (або предикативний прикметник) у корейській мові, із низкою

граматичних та інших закінчень, може бути надзвичайно складним та тривалим у порівнянні з аналогом англійською мовою. Само собою зрозуміло, грамотний контроль цих закінчень є важливим для використання та розуміння корейської мови. Уявіть ситуацію, коли учні не використовують або не розуміють такі закінчення і, отже, нехай їх значення залишаються невираженими або непоміченими, не кажучи вже про ситуацію, коли повага до слухача та учасника описаної події не виражена належним чином. В

результаті виходить неправильне спілкування, непорозуміння або, навіть, втрата співбесідника. (Кім ДжинХо, 2010, с. 207)

Люди використовують речення своєї мови в різних комунікативних завданнях, цілях, такі як виступ, запитання, наказ комусь щось зробити, висловлення своїх емоцій, таких як здивування, розчарування або хвилювання, дозвіл комусь щось робити, даючи обіцянку, повідомляючи про почуте тощо. Деякі з цих вживань речень іноді збігаються з конкретними синтаксичними структурами, або морфосинтаксичними фоннами, що включають такі речі, як спеціальні частинки, афікси, порядок слів, інтонації, відсутні елементи, або фонологічні зміни. Такі сполучення називаються типами речень. Тобто, коли граматична система умовно поєднує певні граматичні форми з частинками, така пара називається реченням або реченням типу.

Що стосується різних механізмів, що використовуються для позначення типів речень, англійська та, наприклад, німецька мова використовує порядок слів, щоб відрізнити питальні від стверджувальних речень. Є також такі мови, як валлійська, хідаца та корейська, що використовують спеціальні частинки для позначення певних типів речень. Корейська, зокрема, є відомо, що вона має спеціальні частинки для декількох типів речень, включаючи стверджувальні, питальні, наказові та окличні частинки. Корейська мова, будучи типовою аглютинативною мовою, має кілька сотень частинок, які склеюються з один одним у фіксованому порядку. Вони мають різні синтаксичні та семантичні функції, наприклад, виражаючи відмінкові відносини, координацію, релятивізацію, словесні доповнення, пасивізацію, каузатизацію, почесті, напруженість, аспекти, та модальність тощо. Частинки, що позначають типи речень, трапляються в кінці речення, і вони мають функцію закінчення речень. Таким чином їх іноді називають "закінченнями речень", "частинками кінця речення" або "кінцевим реченням". Серед закінчень, які ми будемо згадувати є ті, які виконують функцію типу речення маркування, пункт набору частинок. (Кім ДжинХо,

2010, с. 210)

Існує одинадцять різних типів речень в корейській мові:

- 1) Розповідні;
- 2) Питальні;
- 3) Наказові;
- 4) Прохальні;
- 5) Речення обіцянки;
- 6) Попереджувальні;
- 7) Речення дозволу;
- 8) Речення вигуку;
- 9) Речення бажання;
- 10) Передбачальні; 11) Речення обізнаності

Хоча деякі вчені пропонують від 8 до 10 типів речень є й інші, які запропонували якнайменше 4 або 5 типів речень. Тоді, що є підставою для запропонованої кількості типів речень? Автор книги, з одного боку, припускає можливість закінчення речень, що трапляються у вбудованих реченнях, як критерій для різного типу речень, і стверджує, що в корейській мові існує лише чотири типи речень, а саме розповідне, питальне, наказове та прохальне (речення пропозиції). Тобто, якщо пропозиція може бути вбудованою, тоді він зараховує речення, в яких воно є, як окремий тип речення. Автор книги, з іншого боку, розглядає синтаксичні та морфологічні характеристики, а також семантичні функції речень, щоб визначити тип речення, і пропонує п'ять: розповідне, питальне, наказове, прохальне та речення обіцянки. Якщо речення має закінчення, яке відрізняється за формою (тобто морфологічно інше), несе певну семантичну функцію, а також синтаксичну характеристику, що зустрічається у вбудованих реченнях, тоді воно береться для позначення певного типу речення. (Лі ТхеХван, 2010, с. 177)

1.3 Методика проведення дослідження.

В сучасному світі, де глобалізація та міжкультурне спілкування стають необхідністю, вивчення структури та функціонування граматичних конструкцій в корейській мові має велике значення для подальшого розвитку освітніх та мовних програм. Актуальність дослідження полягає в тому, щоб визначити, як використовуються та розуміються допустові та умовні конструкції в сучасному корейському мовному середовищі, що, в свою чергу, сприятиме покращенню методів навчання корейської мови для іноземців.

Для детального аналізу граматичних конструкцій використовуватимуться такі методи: аналіз та узагальнення інформації про низку певних граматичних конструкцій, вивчення підручників та додаткових джерел граматики корейської мови та порівняння відмінностей у значенні тієї чи іншої граматичної конструкції, порівняльний метод.

Аналіз літератури включає докладний огляд існуючих теорій та підходів до вивчення допустових та умовних конструкцій. Перевага надається останнім дослідженням у сфері корейської граматики, зокрема тим, що враховують контекст сучасної мовної ситуації.

Методи аналізу та узагальнення інформації охоплюють використання концептуальних карт, схем, та інших графічних засобів для наглядної систематизації та візуалізації зібраного матеріалу. Також використовується програмне забезпечення для обробки текстової інформації та статистичних даних.

Аналіз підручників з корейської мови. Основний аспект вивчення підручників включає в себе аналіз, класифікацію та порівняння підходів до пояснення та використання допустових та умовних конструкцій. Особлива увага приділяється методам пояснення та відпрацювання практичних завдань у підручниках для забезпечення ефективного навчання.

Дослідження додаткових джерел граматики. В цьому підпункті розглядається підбір та аналіз додаткових джерел граматики, які не входять у стандартні підручники. Особлива увага приділяється використанню онлайн-

ресурсів, електронних підручників та інтерактивних засобів навчання.

Також, використовується порівняльний аналіз в пропонованій роботі. За цим методом порівнюються допустові і умовні граматичні конструкції в сучасній корейській мові. Порівнюється використання граматичних конструкцій в різних контекстах та також порівнюється семантичне значення граматик.

Останній крок включає інтерпретацію отриманих результатів, визначення паттернів та висновків щодо взаємозв'язків та різниць у вживанні допустових та умовних конструкцій.

Висновки до Розділу 1

Ми дослідили предмет граматики в цілому і дійшли висновку, що граMATика — це наука, що вивчає будову мови. Що стосується граматики як науки, то розрізняють: 1) формальну, яка вивчає граматичні форми та їх структуру, і конTенсивну (семантичну), яка вивчає значення цих форм і структур; 2) синхронічну, що вивчає будову мови на певному умовно виділеному часовому етапі, і діахронічну, яка вивчає мовну будову в її історичному розвитку. Із синхронічної граматики виокремлюють функціональну, яка вивчає функції граматичних одиниць.

Граматичне значення — узагальнене (абстрактне) мовне значення, яке властиве рядом слів, словоформ, синтаксичних конструкцій і яке має в мові регулярне (стандартне) вираження. Можна ще назвати граматичні значення роду, числа, особи, предикативності, суб'єкта, об'єкта та ін. Як бачимо, граматичне значення відрізняється від лексичного масовістю, груповим характером свого виявлення, тобто воно властиве великим групам слів.

Граматична категорія — система протиставлених одна одній однорідних граматичних величин (граматичних форм із однорідним значенням). Граматичні категорії поділяють на морфологічні й синтаксичні. До

морфологічних належать категорія роду, числа, відмінка, виду, часу, способу, особи; до синтаксичних — категорія активності/пасивності, комунікативної спрямованості (розповідність, питальність, спонукальність), стверджуваності/залеречуваності, синтаксичного часу й синтаксичного способу.

Також, ми дослідили основи граматики корейської мови і дійшли висновку, що у корейській мові порядок слів, принаймні на рівні речення є відносно вільним або гнучким, якщо дієслово розміщується в кінці речення. Іншими словами, ролі іменникових фраз значною мірою не позначаються їх позицією в реченнях. Натомість є іменникові частинки, що визначають відмінок слова. Саме ці елементи або рольові частки ідентифікують іменники у реченнях. Через наявність цих частинок, іменники не повинні бути у фіксованих положеннях у реченні.

У корейській мові дієслово є найважливішим компонентом речення, оскільки воно завантажуються не лише почесними закінченнями та закінченнями, що визначають стиль мови, але й іншими граматичними закінченнями, що вказують на час події. Таким чином, у корейській мові предикативні прикметники беруть на себе суфікси, що виражають повагу, закінчення, що визначають стиль мови та інші граматичні закінчення, так само, як це роблять дієслова. Дієслово (або предикативний прикметник) у корейській мові може бути «відрегульоване» різними способами, що вказує на очікування чи ставлення мовця до змісту речення.

Вияснили, що в корейській мові існує одинадцять типів речень.

РОЗДІЛ II. ВИДИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДОПУСТОВО УМОВНИХ ГРАМАТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

2.1 Структурно семантичні особливості сполучних граматичних конструкцій корейської мови

Сполучні частинки з'являються у складних реченнях, що містять два або більше предикативи, коли в реченні є дві або більше основи. Деякі такі частинки або суфікси можуть мати дві функції:

а) функцію сполучення;

б) функцію доповнення. Це такі суфікси як, -고 (і), -면 (якщо), -아/야 (за умови) тощо. Відрізняються вони залежно від того, в якій синтаксичній конструкції вони з'являються, та від супутніх незначних відмінностей у значенні. (а) ілюструє використання -고 як сполучного суфікса, і (б) його використання як доповнення.

а) 민수 씨는 버스를 타고 은행에 갔다.

Мінсу сів на автобус і поїхав до банку.

б) 민수 씨는 자고 있다.

Мінсу спить.

Підмітьте, що сполучний суфікс, що поєднує два простих речення, додається безпосередньо лише до основи предикатива.

Хоча сполучні речення можуть бути або координативними, або субординативними, всі інші вбудовані речення є, по суті, субординативними, оскільки вони або модифікують головний іменник (у відносних конструкціях) або основний присудок (у конструкціях доповнення та кількісних позначень), або функціонують як іменний складовий у речення або речення (у номіналізованих конструкціях).

Одне складне речення може містити два або більше речень, які поєднані або узгоджені, або підпорядковані. Відмінність між координацією та підпорядкуванням не є чітким і залежить від ступеня. Незважаючи на те, що можуть існувати деякі синтаксичні критерії, такі як перестановка сполучників без зміни значення та поява чи відсутність напруженого суфікса в першому сполучнику, відсутність або наявність семантичної залежності, як правило, є найбільш основним критерієм.

Існують різні синтаксичні обмеження, пов'язані із сполучниковими суфіксами. Наприклад, суфікс -면서 (під час), який поєднує дві одночасні дії, дозволяє не з'являтися перед ним часового суфікса, оскільки час головного речення регулює час іншого речення. Зверніть увагу на (а), в реченні один підмет і речення перекладається в минулому часі, хоча перед -면서 немає суфікса на позначку минулого часу. (Лі ТхеДжун, 2017, с. 136)

а) 나는 밥을 먹으면서 신문을 읽었어.

Під час того, як я їв, я читав книгу. Дієприслівникові речення часу в корейській мові.

Так, як ми розбираємо особливості поєднувальні граматичні конструкції, давайте розберемо різні їх групи. Першою групою буде підбірка граматичних конструкцій, що означають одночасність дій або послідовність. В граматиці корейської мови їх називають дієприслівниковими реченнями часу. Це такі граматичні конструкції як:

-고 (і; до того ж)

-고서 (і; і потім)

-며 (і; до того ж)

-면서 (і; під час) [16]

Почнемо з частки -고. Має дві функції. По-перше, вона поєднує два різні речення, незалежно від їх послідовності. Вона відповідає українському « і ». По-друге, може використовуватися для зв'язку двох послідовних дій, еквівалентна українському варіанту «а потім». Зверніть увагу на те, що ця частка не дієвідмінюється за часом. Додається, як до дієслова і прикметника, так і до іменника N-(O)고 .

Приклади:

1. 제니 씨가 청소하고 미나 씨는 요리해요.

Джені прибирає і Міна готує.

2. 숙제를 하고 점심을 먹어요.

Я роблю домашнє завдання, а потім обідаю.

3. 친구를 만나고 집에 갔어요.

Я зустрівся з друзями і пішов додому.

Частка -고서. Використовується, коли дія, що показана або виражена в першій частині речення (А), є результатом дії, що показана в другій частині речення (Б). Отже, в основному результат(Б) з'явилася через вагому причину(А). Давайте подивимось на приклади наведені нижче.

Приклади:

1. 5년 동안 기른 머리를 자르고서 후회를 했다.

Я шкодую, що підстригла волосся, що відрощувала протягом п'яти років.

2. 청소를 열심히 하고서 지금 아주 피곤해요.

Я так важко прибирала, що тепер дуже втомлена.

Отже, попереду, в першій частині речення має бути якась вагома причина, що слугує результатом в другій частині речення. Тут немає одночасності дій чи послідовності і саме в цьому її відмінність з попередньою часткою, що ми розглянули раніше.

Також, розглянемо частку -며 . Використовується, коли послідовно відбуваються дві або більше дії або дві дії відбуваються в один час. (Хан ХьoSок, 2000, с. 98)

Приклади:

1. 톰 씨는 미국으로 떠나며 우리에게 작별 인사를 했습니다.

Коли Том їхав, він попрощався з нами.

2. 장미는 향기가 좋으며 아름답습니다.

Рози добре пахнуть і красиві. (в один і той самий час)

3. 하늘도 맑으며 물도 맑아요.

Небо чисте і вода, також.

Також, розглянемо ще раз -면서. Дві дії відбуваються одночасно або майже в один час. Підмет на два речення має бути один.

Приклади:

1. 저녁 밥을 먹으면서 재미있는 이야기를 했습니다.

Ми приємно бесідували під час вечері.

2. 그 아이는 큰 소리를 지르면서 울었어요.

Дитя голосно кричало і плакало. (одночасно, в один і той самий час)

Тепер, давайте розглянемо різницю між двома останніми граматичними конструкціями. Частка -며 є скороченою формою конструкції -면서. В теорії, -며 може замінити -면서 в усіх попередніх прикладах речень, що зображають дві дії, що відбуваються в один час.

Приклади:

1. 저는 영화를 보며 차를 마셨어요.

Я пив чай під час того, як дивився кіно.

2. 학업을 진행하며 직장도 다녀요.

Я навчаюсь і працюю водночас.

З огляду на це, набагато частіше вживається -면서 у цих типах речень, особливо, коли дві дії буквально відбуваються безперервно одночасно. Наприклад, наступне речення, яке вказує на те, що арахіс подрібнюють безперервно одночасно з обертанням машини, було б набагато краще сказати,

використовуючи -면서:

이 기계를 돌리면서 땅콩을 갈아요.

Арахіс молотиться, як тільки ти крутиш машинку.

Тому, ми рекомендуємо вам використовувати -면서, коли вказуєте на те, що дві дії відбуваються одночасно, але майте на увазі, що технічно -며, також, може використовуватися для цієї функції. (Кім СонХве, 2010, с. 130)

Дієприслівникові речення ситуації.

Тепер давайте розберемо ще один вид граматичних конструкцій, а саме ті, що виражають протиставлення в реченні, такі як, -지만 і -는데. В граматиці корейської їх називають дієприслівниковими реченнями ситуації.

Спершу поговоримо про -지만. Використовується для того щоб поєднати два протилежних речення. Зверніть увагу на те, що ця граматична конструкція використовується лише, щоб виразити сильне протиставлення двох речень. Здебільшого контраст повинен бути відомим фактом, який відомий більшості людей або обґрунтованим дослідженнями фактом, який важко оскаржити. Іншими словами, контраст повинен бути очевидним, певним і не двозначним.

Приклади:

1. 오늘은 춥지만 아이스크림을 먹고 싶어요.

Хоч сьогодні і холодно, я хочу з'їсти морозиво.

2. 열심히 공부했지만 시험을 잘 못 봤어요.

Хоч я і старанно вчився, я погано здав екзамен.

3. 그 사람은 중국에서 태어났지만 중국어를 잘 못 해요.

Хоч він і народився в Китаї, він не розмовляє китайською.

Варто зауважити, що ця граматична конструкція не використовується в кінці речення. Ви можете закінчувати речення на -는데, але ніколи на -지만. Ви бачили речення, що закінчуються на -는데요, але ніколи на -지만. Це тому, що навіть українською мовою ви ніколи не закінчуєте речення «але!».

Звичайно, бувають випадки, коли ви закінчували речення словами «але...». У цих випадках використовуйте -는데. Є деякі рідкісні випадки, коли ви могли бачити речення, що закінчуються на -지만", але пам'ятайте, що природніше і доцільніше закінчувати речення замість -지만 на -는데. Ми можемо подивитися на речення, які закінчуються на -는데, вони, як правило, використовуються для вираження свого роду жалю чи безпорадності. (Лі ТхеХван, 2010, с. 167)

Приклади:

나이가 많은 편이에요. 가수가 되고 싶은데...(O)

나이가 많은 편이에요. 가수가 되고 싶지만...(X)

Я старий. Я хочу стати співаком, але...

와! 이 아이스크림은 너무 비싸네. 진짜 맛있겠는데. (O)

와! 이 아이스크림은 너무 비싸네. 진짜 맛있겠지만. (X)

Вау! Це морозиво дуже дороге. Виглядає справді смачним, але...

오늘 엄마가 피자을 만들어 주셨어요. 배가 아파서 못 먹는데..... (O)

오늘 엄마가 피자을 만들어 주셨어요. 배가 아파서 못 먹지만..... (X)

Сьогодні мама приготувала піцу. В мене болить живіт, але я не можу її скуштувати.

물론 우리 선생님은 잘 가르쳐 주셔요. 수업 내용은 복잡해서 이해가 안 되는데. (O)

물론 우리 선생님은 잘 가르쳐 주셔요. 수업 내용은 복잡해서 이해가 안 되지만. (X)

Звісно, вчитель нам добре викладає. Матеріал складний і тому важко його сприймати.

여자 친구는 이 옷을 안 샀어요. 싸고 예쁜데. (O)

여자 친구는 이 옷을 안 샀어요. 싸고 예쁘지만. (X)

Моя дівчина не захотіла купувати цю сукню. Хоч вона дешева і гарна.

-지만 завжди можна замінити на -는데, щоб висловити більш м'який і ввічливий контраст. -지만 завжди можна замінити на -는데. Але коли замість цього використовується -는데, як правило, спікер намагається висловити м'якше «але». Використання -는데 робить речення більш ввічливим у деяких контекстах. Наприклад, якщо ви намагаєтесь висловити щось негативне, але ви не хочете здаватись занадто різким або грубим, ви можете використовувати -는데 замість -지만. (Кім ДжинХо, 2010, с. 142)

Приклади:

오늘은 춥지만 아이스크림을 먹고 싶어요. (O)

오늘은 추운데 아이스크림을 먹고 싶어요. (O)

Хоч сьогодні і холодно, я хочу з'їсти морозиво.

열심히 공부했지만 시험을 잘 못 봤어요. (O)

열심히 공부했는데 시험을 잘 못 봤어요. (O)

Хоч я і старанно вчився, я погано здав екзамен.

그 사람은 중국에서 태어났지만 중국어 잘 못해요. (O)

Хоч він і народився в Китаї, він не розмовляє китайською.

-는데 має різні функції. -는데 не обов'язково означає „але”; -는데 може мати кілька значень. Їх так багато, що наступне, можливо, не єдина функція. Але давайте розглянемо деякі поширені способи використання -는데.

1a) щоб висловити більш м'яке «але» (дивіться вище);

1b) щоб висловити жаль чи безпорадність; у цих випадках його можна перекласти на "хоча" для простоти;

Приклади:

나이가 많은 편이에요. 가수가 되고 싶은데...

Я старий, але я хочу стати співаком...

오늘 엄마가 피자을 만들어 주셨어요. 배가 아파서 못 먹는데...

Сьогодні мама приготувала піцу. В мене болить живіт, але я не можу її скуштувати.

2. Надати деякий фон / контекст (це, мабуть, найпоширеніший спосіб використання); у більшості випадків речення, як правило, закінчується запитанням, пропозицією або проханням. (Кім ДжинХо, 2010, с. 142)

Приклади:

아까 샤워하고 있었는데 왜 전화를 했어요?

Я приймав душ (тобто я не міг взяти слухавку), чому ти мені телефонував?

오늘 일하고 있는데 내일 밤에 같이 먹으면 어떨까?

Я сьогодні працюю (тобто я навряд чи буду вільний), можливо ми повечеряємо завтра ?

다음 주에 시험이 있는데 열심히 공부하세요.

Наступного тижня екзамен (тобто тобі не варто розважатися), підготуйся гарно.

3. Висловити дію мовця (у першому реченні), перервану чимось, що раптово сталося (у другому реченні).

Приклади:

나 샤워하는데 물이 멈췄어.

Я приймав ванну (і ця дія була перервана), (коли) вода (раптово) зупинилась.

학교에 가는 길에 문자 메세지 하는데 근처에 교통 사건이 났어요.

Я писала повідомлення по дорозі до школи (і ця дія була перервана), (коли) сталася (раптово) аварія неподалік.

어제 집 동네에서 조깅했는데 비가 왔어요.

Я бігав вчора в районі свого будинку (і ця дія була перервана), (коли) пішов (раптово) дощ.

4. Більш м'яке і контрольоване вираження здивування порівняно з - 네 . Приклади:

메뉴를 보면 맛이 별로 없는 줄 알았어요. 먹어 보고 진짜 맛있는데! (O)

메뉴를 보면 맛이 별로 없는 줄 알았어요. 먹어 보고 진짜 맛있네! (O)

Подивившись в меню, я подумала, що ця страва не буде смачною, але це виявилось смачно, після того, як я спробувала (я була здивована, я усвідомила, що..) !

선생님을 처음 볼 때 아저씨처럼 생겼어. 졸업식에 선생님은 정장을 입은 모습이 아주 멋있는데! (O)

선생님을 처음 볼 때 아저씨처럼 생겼어. 졸업식에 선생님은 정장을 입은 모습이 아주 멋있네! (O)

Коли я вперше побачила викладача, він виглядав, як дядько. Але коли я побачила його у костюмі на випускному (я була здивована, я усвідомила, що..), він виглядав дійсно круто!

Підсумовуючи, -지만 використовується для зв'язку двох контрастних речень, не може використовуватися для закінчення речень. -지만 завжди можна замінити на -는데, щоб висловити більш м'який і ввічливий контраст.

-는데 використовується, щоб висловити більш м'який і ввічливий контраст, висловити шкоду чи безпорадність; у цих випадках його можна перекласти на "хоча" для простоти. Також, використовується, щоб навести деякий фон / контекст (це, мабуть, найпоширеніше використання); у більшості випадків речення, як правило, закінчується запитанням, пропозицією або проханням. До того ж, можна висловити дію мовця (у першому реченні), перерване чимось, що раптово сталося (у другому реченні) або більш м'яке і контрольоване вираження здивування порівняно з -네.

2.2 Допустові та умовні граматичні конструкції в корейській мові

В корейській мові допустові та умовні граматичні конструкції використовуються для вираження умов, припущень та можливостей. У корейській мові однією з основних допустових конструкцій є "-(으)면". Ця конструкція використовується для вираження умови або ситуації, яка викликає певну реакцію чи подію. Умовні конструкції в корейській мові використовують для вираження умов в теперішньому часі та минулому. За допомогою цих конструкцій можна висловлювати припущення або факти, що сталися в залежності від певної умови. В цілому, допустові та умовні конструкції в корейській мові використовуються для вираження умов та можливостей, розкриваючи залежність подій або дій від певних умов чи обставин.

Висновки до розділу II.

В другому розділі ми розглянули структурно семантичні особливості сполучних граматичних конструкцій корейської мови. Сполучні частинки з'являються у складних реченнях, що містять два або більше предикативи, коли в реченні є дві або більше основи. Деякі такі частинки або суфікси можуть мати дві функції: функцію сполучення та функцію доповнення. Одне складне речення може містити два або більше речень, які поєднані або узгоджені, або підпорядковані. Відмінність між координацією та підпорядкуванням не є чітким і залежить від ступеня. Незважаючи на те, що можуть існувати деякі синтаксичні критерії, такі як перестановка сполучників без зміни значення та поява чи відсутність напруженого суфікса в першому сполучнику, відсутність або наявність семантичної залежності, як правило, є найбільш основним критерієм. Існують різні граматичні групи. Ми розглянули декілька з них. Ми розглянули підбірку граматичних конструкцій, що виражають сполучність та послідовність. Граматичні конструкції іншої групи виражають протиставлення в реченні, такі як, -지만 і -는데. В граматиці корейської їх називають дієприслівниковими реченнями ситуації.

РОЗДІЛ III. ДОПУСТОВО УМОВНІ ГРАМАТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ В СУЧАСНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ ТА ЇХ ФУНКЦІОНУВАННЯ

3.1 Сполучне закінчення-(으)면 та його похідні.

Розглянемо граматичну конструкцію «-(으)면». Пропонована граматична конструкція виражає умову. Розглянемо як саме пропонована граматична конструкція додається до кінця предикатива і розглянемо ситуації при яких використовується пропонована граматична конструкція.

Пропонована граматична конструкція використовується з дієсловами, прикметниками та іменниками.

Граматична конструкція «-(으)면» додається до основи дієслова. Важливо враховувати чи закінчується основа дієслова на приголосну літеру, чи голосну. Якщо основа дієслова закінчується на приголосний літеру пропонована граматична конструкція додається через «-으».

Приклад. 먹다 – їсти -> 먹으면

У випадку якщо основа предикатива закінчується на голосну літеру пропонована граматична конструкція додається через «-면»

가다 – йти -> 가면

Також пропонована граматична конструкція додається через «-면» У випадку якщо основа предикативного закінчується на приголосний літеру «르».

열다 – відчиняти -> 열면

Пропонуємо розглянути речення з використанням пропонованої граматичної конструкції.

1)그 문을 열면 더 작은 방으로 통한다.

Якщо відчинити ці двері потрапиш до ще меншої кімнати.

2)그녀의 음악을 들으면 난 항상 잠이 온다.

Я постійно засинаю коли слухаю її музику.

3)설탕을 너무 많이 먹으면 이가 썩는다.

Будуть боліти зуби якщо їсти багато цукру.

4)그 애는 웃으면 예쁜 보조개가 생긴다.

В неї з'являються ямочки на лиці коли вона посміхається.

5)책을 읽으면 항상 잠이 와.

Я постійно засинаю коли читаю книгу.

Пропонована граматична конструкція виражає умову або припущення. Може, також перекладатися українською мовою як «якщо», а також «коли». Використовується для того щоб припустити неточний факт або для того щоб зазначити очевидний факт. Також використовується коли перше речення стає умовою для здійснення дії або ситуації в другому реченні.

Наприклад.

돈을 많이 벌면 무엇을 하고 싶어요?

Що ти будеш робити коли заробиш багато грошей?

저는 돈을 많이 벌면 유럽 여행을 가고 싶어요.

Коли я зароблю багато грошей я поїду у подорож Європою.

Цим реченням «돈을 많이 벌면 유럽 여행을 가고 싶어요.» спікер виражає власні очікування власні очікування. Співрозмовник запитав за якої умови або за якої ситуації є можливість подорожувати. На що є відповідь «якщо зароблю багато грошей» І це речення слугує припущенням і тому стоїть на місці першого речення.

Розглянемо детальніше ситуацію використання запропонованою граматичної конструкції у значенні припущення не точного факту.

Наведемо приклади.

1) 좋은 사람 있으면 나에게 좀 소개 해 줘.

Познайом мене якщо в тебе є хороша знайома.

2) 주말에 날씨가 좋으면 바다에 가자.

Поїхали на море якщо на вихідних буде гарна погода.

3) 이제 한골만 더 넣으면 우리 팀이 우승하게 된다.

Якщо наша команда заб'є ще один гол ми виграємо.

4) 숙제를 안하면 선생님께 크게 혼날까?

Як думаєш чи вчитель розізлиться на мене якщо я не виконаю домашнє завдання?

Таким чином в другій частині речень що наведені у приклад виражене припущення або можлива ситуація яка може статися за умови що виражена в першій частині речення.

Також, пропонуємо розглянути ситуацію коли запропонована граматична конструкція може виражати факт що стає причиною або умовою для здійснення ситуації в другій частині речення.

Розглянемо приклади.

1)오후 네 시가 넘으면 모두 돌아가 주세요.

Повертайтеся додому коли буде 4:00 година вечора.

2)나도 원피스를 입으면 여성스러워 보일까?

Я також буду виглядати жіночно якщо одягну сукню?

3)시간이 나면 할머니 댁에 자주 들르거라.

Коли буде час завітай до бабусі.

4)운동을 소홀이 하면 건강에 문제가 생길 수 있다.

Якщо будеш так наполегливо займатися спортом можеш завдати шкоди здоров'ю.

5)나는 나이가 들면 지금 하고 있는 가게를 아들에게 물려 줄 생각이다.

Коли я постарішою я передам свій магазин своєму сину яким займаюся зараз.

Окрім ситуацій вказаних вище дана граматична конструкція часто вживається для того щоб виразити шкодування або бажання. Для цього часто але не обов'язково вживають перед даною граматичної конструкції суфікс минулого часу саме завдяки ньому можна виразити шкодування або бажання мовця. Часто вживають конструкцію «-면 좋겠다» у реченнях подібної ситуації. Також часто використовують суфікс майбутнього часу у поєднанні з суфіксом минулого часу для того щоб виразити шкодування.

Приклади. 1) 나도 남자 친구가 있으면 좋겠다.

Я також хотіла б мати хлопця.

2)민수가 아빠 만큼만 키가 컸으면 멋졌을 텐데.

Він виглядав би гарніше якби був такий же високий як батько.

3)마무리만 잘 했으면 더 좋은 점수를 받을 수 있었는데.

Я б набрав кращий бал якби більше старався.

4)봄이 빨리 왔으면 좋겠다.

Я сподіваюся що весна прийде швидко.

Нижче розберемо ситуації коли пропонована граматична конструкція вживається для того щоб виразити або передати умову що повторюється або використовується як звичка.

Приклад. 1) 할머니는 서너 번쯤 여쭙면 겨우 대답을 해 주시곤 하셨다.

Моя бабуся рідко мені відповідає навіть якщо я питаю три-чотири рази.

2) 남편은 내가 잠들어 있으면 깨우지 않으려고 살금살금 걸어 다닌다.

Мій чоловік ходить на носочках щоб мене не розбудити коли я сплю.

3) 동물을 좋아하는 민수는 동물만 보면 얼굴에 미소가 번진다.

У нього завжди з'являється посмішка на обличчі коли він подивиться на тварин адже він так їх любить.

4) 고향을 생각하면 항상 별이 쏟아질 것 같은 밤 하늘이 떠오른다.

Коли я думаю про рідний дім мені завжди згадується зорі які ось ось впадуть.

5) 어머니는 내가 배가 아프면 항상 손으로 배를 쓸어 주시곤 했다.

Коли в мене болів живіт, моя мама завжди гладила мене рукою.

Варто зауважити що є один важливий нюанс який варто враховувати коли у складному реченні з використанням даної граматичної конструкції є два різних виконавця такому випадку в першому простому реченні потрібно використовувати частинки 이/가.

Приклад. 민수씨가 말하면 사람들이 웃어요.

Люди сміються коли Мінсу говорить.

В запропонованому прикладі різні виконавці в обох реченнях, тому використані відповідні частинки. В подібній ситуації використання частинки «은/는» буде неправильним. Проте використання цієї частинки в другій частині речення умови можливе і не буде вважатися за помилку. Наведемо приклад та зазначимо що значення буде дещо відрізнятися у двох реченнях про те речення не є неправильними.

Приклад. 민수가 말하면 사람들이 웃어요. (o)

민수는 말하면 사람들이 웃어요. (x)

민수씨가 오면 제니 씨는 갈 거예요.

Якщо Мінсу прийде Джені піде.

В наведеному вище прикладі також різні виконавці. В такому випадку після виконавця в першій частині речення має йти частинка «0|/가|». Якщо ж використати частинку «은/는» після виконавця що є в першій частині речення

складне речення в цілому буде неправильним. Проте використання цієї частинки після виконавця в другій частині речення не заборонене і навіть якщо така частинка буде використана в другій частині речення, речення в цілому не буде неправильним.

В наступних підпунктах ми розглянемо інші граматичні конструкції що мають у своєму складі «-면».

3.1.1 -다면. Запропонована граматична конструкція використовується для того щоб висловити гіпотезу яка суперечить минулому або відбувається в теперішньому часі або ще не відбулася. Використовуючи цю граматичного конструкцію мовець може виразити ситуацію, що малоімовірно станеться.

Запропонована граматична конструкція часто використовується з наступними конструкціями: -겠어요, -(으)ㄹ 거예요, -(으)ㄹ 텐데.

В теперішньому часі граматична конструкція -ㄴ/는다면 може бути взаємозамінна з граматичною конструкцією -(으)면 без жодної різниці у значенні.

В минулому часі граматична конструкція -ㄴ/는다면 може бути взаємозамінна з граматичною конструкцією 았/었으면 або 았/었더라면 без жодної різниці у значенні.

Розглянемо приклади.

1) 복관 사셨네요. 복권에 당첨되면 뭐 하고 싶어요?

- 복권에 당첨된다면 멋진 자동차를 사고 싶어요.

- ого ти купила лотерейний квиток. Якщо ти виграєш лотерею що ти хочеш робити?

- якщо я виграю лотерею я куплю собі круту автівку.

2) -두 분이 한국에서 만나셨다면서요?

- 네, 제가 한국에 오지 않았다면 앤디 씨를 만나지 못했을 거예요.

-то ви кажете що зустрілися в Кореї?

- так якби я не приїхала до Кореї я б ніколи не зустрілася з Енді.

3) 날씨가 좋았다면 한라산에 갈 수 있었을 텐데.

Якби погода була хорошою я б пішла в гори.

4) 이번에도 졸업을 못한다면 부모님이 정말 실망하실 거예요.

Якщо я і цього разу не зможу випуститися з університету мої батьки справді розчаруються.

5) 내가 부자라면 가난한 사람들을 도와줄 수 있을 텐데.

Якби я був багатієм я б допомагав бідним людям.

6) 10 개 사신다면 1 개 더 무료 드리겠습니다.

Якщо ви купити 10 штук 1 штуку я дам вам безкоштовно.

7) 지금부터 열심히 공부한다면 대학교에 갈 수 있을 거예요.

Якщо з цього моменту я почну старанно вчитися я зможу поступити в університет.

8) 오후에 비가 그친다면/ 그치면 운동하러 가요.

Якщо після обіду закінчиться дощ я піду займатися спортом.

9) 우리가 학생인다면 할인을 받을 수 있을 텐데요.

Якби ми були студентами вам змогли отримати знижку.

10) 이번에 장학금을 받는다면/받으면 한턱을 낼 거예요.

Якщо я цього разу отримую стипендію я вас пригощаю.

В наведених прикладах можемо спостерігати гіпотетичну ситуацію. Варто зазначити що пропонована граматична конструкція доволі схожа з конструкцією, що ми розбирали вище. Ця конструкція також виражає умову. Тож пропонуємо розібрати різницю між двома схожими конструкціями.

Безумовно, що є схожість у використанні цих двох конструкцій і вони можуть бути взаємозамінними. Проте є випадки, коли краще використати -다면 на противагу -면.

Візьмемо у приклад наступні два речення:

내일 비가 오면 집에 있을 거예요. (Якщо завтра піде дощ, я буду вдома.)

내일 비가 온다면 집에 있을 거예요. (Якщо завтра піде дощ, я буду вдома.)

Звісно, невідомо чи буде точно йти дощ, але за умови, якщо піде, мовець буде вдома. Це саме той випадок, коли ці дві конструкції є взаємозамінними.

Розглянемо ще один приклад.

10 년 전으로 돌아간다면 무엇을 하고 싶어요? (Що б ви зробили, якби повернулися на 10 років в минуле?)

У наведеному вище прикладі, коли дія неможлива більш доречно буде використовувати конструкцію -다면. Якщо мовець щиро вірить у можливість ситуації, в такому випадку потрібно використовувати -면. Якщо ж думає, що те, про що він говорить неможливо, буде використовувати конструкцію -다면. Таким чином ми можемо відслідкувати реальний підтекст того, про що говориться.

Коли ж можна використовувати лише -면? Розглянемо приклад:

봄이 오면 꽃이 핀다. (Коли приходять весна, розквітають квіти.)

Чи можливий варіант, що квіти не розквітнуть? Квіти розквітнуть у будь-якому разі. У разі, якщо ситуація можлива за будь-якої умови, конструкцію -다면 використовувати буде недоречно.

Підсумовуючи, є ситуації, коли дві конструкції, що ми розглянули є взаємозамінними, проте є ситуації, коли умова неможлива, в такому випадку використання конструкції -다면 лише буде можливим. У випадку, коли умова відбудеться з упевненістю, доречно використовувати допустово-умовну конструкцію -면.

3.1.2 -기만 하면. Використовується, щоб вказати, що виконавець виконує лиш одну дію і більш нічого або перебуває лиш в одному стані. Приклад:

1) 진수 씨는 대답은 안 하고 웃기만 했어요.

Джінсу нічого не відповіла і лиш сміялася.

2) 저는 스트레스를 받으면 아무것도 안 하고 자기만 해요.

Коли я в стресі, я нічого не роблю і лиш сплю.

Таким чином, за рахунок вживання даної граматичної конструкції ми вказуємо на виконання виконавцем лиш однієї дії і жодної іншої. Далі на прикладі розглянемо варіант з прикметником:

-새로 이사 간 집이 어때요? 좋지요?

- 글썄요. 아직 잘 모르겠어요. 그냥 낯설기만 해요.

- Як тобі новий будинок, в який ти переїхав?

- Ще не знаю, просто дуже незвично.

В цьому прикладі йдеться мова про те, що немає відчуття чи хороший це будинок чи поганий, є лиш відчуття незвичності. Також, ще один схожий приклад нижче:

-이 댄스 음악 어때? 진짜 좋지?

-글쎄, 좋은지 모르겠는데. 그냥 시끄럽기만 해.

-Як тобі ця музика, хороша, чи не так?

-Не знаю, чи хороша. Лиш дуже шумно і все.

Розглянемо схожу граматичну конструкцію -기만 하면 되다. Вказує на те, що достатньо лише однієї дії, щоб вирішити якусь справу. Приклад:

-이 기계를 어떻게 꺼요?

-빨간 버튼을 누르기만 하면 돼요.

-Як вимикати цей пристрій?

-Достатньо лиш натиснути червону кнопку.

В цьому прикладі говориться про те, достатньо натиснути лиш на червону кнопку і прилад вимикається, інші дії не потрібні. Розглянемо ще один приклад:

- 여행 준비는 다 했어요?

- 네, 이제 짐을 싸기만 하면 돼요.

- Ты вже повністю приготувався до подорожі?

- Так, залишилося лиш скласти речі.

В цьому прикладі говориться про те, що достатньо спакувати речі і вся підготовка до подорожі закінчена.

Ще один сценарій використання цієї граматичної конструкції. Використовується, коли хочемо вказати, що є лиш одна умова для чогось. Розглянемо два приклади:

-결혼 상대자의 조건은 뭐예요?

-서로 사랑하기만 하면 돼요.

- Яка умова шлюбу?

-Достатньо лиш любити один одного. (інших умов немає)

Ще один приклад:

-어떤 영화를 보고 싶어?

-그냥 재미있기만 하면 돼.

-Який фільм хочеш подивитися?

-Просто нехай буде цікавий. (неважливо який, одна умова, щоб був цікавий.)

У поєднанні з іменниками пропонована граматична конструкція використовується у наступному вигляді N 만 V 면.

Приклад. 1) 나는 그 영화만 보면 울어요.

Я плачу щоразу коли дивлюся цей фільм.

2) 우리 어머니는 내가 무슨 말만 하면 화부터 내신다.

Моя мама починає злитися кожен раз коли я щось скажу.

3) 내 동생은 주말만 되면 밖으로 나간다.

Щоразу як настають вихідні мій брат виходить на вулицю.

Пропонована граматична конструкція використовується для вираження того що немає необхідності в будь-якій іншій умові або ситуації достатньо лише ситуації або дії яка зазначена в першій частині складного речення. Наступних прикладах запропонована граматична конструкція буде перекладатися як «просто».

Приклад. 1) 뜨거운 물을 붓고 3 분만 기다리기만 하면 돼요.

Просто налейте гарячу воду і зачекайте 3 хвилини.

2) 내 여자 친구는 다른 것은 필요 없고 착하기만 하면 돼요.

Мої дівчині більш нічого не потрібно, просто бути доброю.

3) 회의 준비를 다 마쳤으니까 10 분 후에 시작하기만 하면 돼요.

Я закінчив підготовку до наради через 10 хвилин вам залишилося просто почати нараду.

4) 이제 비행기표를 사기만 하면 돼요.

Тепер просто купіть квиток на літак.

5) 제가 우체국에 가서 이 편지를 부치기만 하면 되죠?

Тепер мені потрібно піти на пошту і просто надіслати цей лист?

Таким чином ми розглянули запропоновану граматичну конструкцію, розглянули її використання в різних ситуаціях, а також розглянули використання запропонованої граматичної конструкції з іменниками та варіанти перекладу конструкції в різних контекстах.

3.1.3 -다 보면. Дана граматична конструкція зазначає, що у випадку якщо дія або поведінка в першому реченні буде продовжуватися, то буде певний результат або наслідок, що буде зазначено в другому реченні. Виражає дію в попередньому реченні яка відбувається без перерви в кінчній результаті

приводячи до певного результату.

Розглянемо на прикладі:

1) 운동을 하다 보면 건강해 질 거예요.

Якщо будеш (постійно продовжувати) займай матися спортом, станеш здоровішим.

2) 음식을 만들다 보면 요리를 잘 하게 돼요.

Якщо будеш готувати (постійно та часто), то з часом твої навички будуть все кращі.

3) 외국에서 혼자 살다 보면 저절로 요리도 하고 청소도 하게 되는 것 같아요.

Я думаю що коли я буду жити сам я буду добре прибирати і готувати.

4) 자주 이야기하다 보면 친해질 수 있을 거예요.

Можна зблизитися якщо багато говорити.

5) 아이들이 놀다 보면 유리창을 깰 수도 있지요.

Діти можуть розбити скло поки граються.

6) 일을 하다 보면 금방 방법을 알게 될 거니까 너무 걱정하지 마세요.

Працюючи ти згодом зможеш добре володіти робочими навичками тому не хвилюйся.

Також не рекомендовано використовувати минули або майбутній час перед граматичною конструкцією -다 보면 і після цієї граматичної конструкції не рекомендовано використовувати минулий час. Наведемо приклад варіантів які не варто. Наведемо приклад варіантів які не варто використовувати на практиці а також варіант який буде правильним.

Приклад. 1) 그 친구를 계속 만났다 보면 좋아질 거예요. (X)

2) 그 친구를 계속 만나겠다 보면 좋아질 거예요. (X)

3) 친구를 계속 만나다 보면 좋아졌어요. (X)

4) 그 친구를 계속 만나다보면 좋아질 거예요. (O)

У вас покращаться стосунки після постійних зустрічей.

Таким чином, розглянувши приклади можемо підсумувати та визначити точно, що вище використана граматична конструкція вказує на те, що можна отримати певний результат після багаторазового виконання конкретної дії.

3.1.4 –았/었더라면. Використовується, щоб виразити шкодування з приводу дії, яка вже відбулася і ситуація змінам не підлягає. За допомогою цієї граматичної конструкції мовець може виразити свої шкодування з приводу певної ситуації.

Приклад:

1) 밥을 잘 먹었더라면 아프지 않았을 거예요.

Якби я добре харчувалася, я б не хворіла.

2) 비가 안 왔더라면 등산을 샀을 거예요.

Якби не було дощу, я б пішла в гори.

– **았/었더라면** часто вживається з закінченнями такого типу як: **-았/었을 거예요, 았/었을 텐데**, також **-(으)ㄹ 뻔했다**.

– **았/었더라면** може замінитися такою граматичною конструкцією як **-았/었다면** або **-았/었으면**. Пропонована граматична конструкція може однаково використовуватися як з дієсловами та прикметниками, так і з іменниками. Приклади:

1) 표가 모두 매진되었네요.

- 우리는 미리 예매 했더라면 영화를 볼 수 있었을 거예요.

Всі квитки розпродані. Якби ми купили їх раніше ми могли б подивитися фільм.

2) 안나 씨, 생일 축하해요.

- 안나 씨 생일이예요? 생일인 줄 알았더라면 선물을 준비했을 텐데요.

Анно, вітаю з днем народження. У Анни день народження? Якби я знала про це раніше я б підготувала подарунок.

3) 제가 키가 컸더라면 모델이 되었을 거예요.

Якби я була вищою, я була б моделлю.

4) 아침에 일기예보를 들었더라면 산에 가지 않았을 텐데.

Якби я почув прогноз погоди зранку я би не пішов у похід.

5) 빨리 병원에 가지 않았더라면 큰일 날 뻔했어요.

Якби ви не потрапили в лікарню швидше була б велика біда.

6) 오늘도 회사에 늦었더라면/늦었다면/늦었으면 사장님한테 크게 혼났을 거예요.

Якби я сьогодні знову запізнився на роботу мене би дуже сварив директор.

7) 운전 연습을 많이 했더라면 이 번 시험을 합격을 텐데요.

Якби я більше практикувалися водіння я би склала цей іспит.

8) 천천히 운전 했더라면 사고가 나지 않았을 거예요.

Якби я їхав повільно аварія би не сталася.

Зауважимо, що пропонована граматична конструкція можлива для використання лише для того щоб виразити гіпотетичну ситуацію. Ця граматична конструкція може використовуватися лише з минулим часом для

того щоб виразити шкодування та сказати про ситуацію яка не сталася але могла б статися.

3.2 –거든. Ця граматична конструкція має два варіанти використання.

Перше значення цієї граматики. Інформацію, що мовець виражає через цю граматику знає лиш мовець, слухач цієї інформації не знає.

Тоді, коли мовець пояснює причину слухачу, використовується ця граматика. Приклад:

- 너무 피곤해 보여요.

- 아~ 어제 못 잤거든요.

- Ты виглядаєш дуже втомленим.

- Я ж вчора не спав.

В даному прикладі мовець пояснює причину слухачу, яку той не знає.

Другий варіант використання цієї граматичної конструкції. Використовується задля висвітлення додаткової інформації перед тим, як сказати речення, що несе основну інформацію в мовленні мовця. За допомогою цієї граматики мовець виражає додаткову інформацію попереджаючи імовірно питання слухача, що може запитати його після прослуховування основного речення. Приклад:

어제 도서관에 갔거든 거기에서 친구를 만났어요.

Вчора я був в бібліотеці, там я зустрів знайомого.

В цьому прикладі основним та головним реченням є «зустрів знайомого». Додаткову інформацію мовець виразив за допомогою граматики –거든. Мовець попередив питання слухача, думаючи, що слухач може поцікавитися і запитати більше. Тому одразу пояснив деталі історії.

Проте, це значення не виражає дійсно допустово умовне значення.

Важливо зауважити, що на відміну від попередніх граматичних

конструкцій, граматика **-거든요** виражає реальну ситуацію чи дію, що відповідає дійсності. Якщо в першій частині йдеться мова про ситуацію, що відповідає дійсності, то в другій частині обов'язково має бути відповідне закінчення, що виражає намір, обіцянку, наказ, спонукання чи заклик до дії.

Граматична конструкція **-거든요** має різне значення в залежності від того, на якому місці в реченні вона стоїть. Якщо пропонується граматична конструкція стоїть в середині речення то вона виражає умову, якщо ж вона стоїть в кінці складного речення вона виражає причину яку знає тільки мовець. Пропонуємо розглянути наступні приклади.

В середині речення:

1) 배가 고프지 않거든요 30 분만 기다려 주세요.

Якщо ти не голодний, зачекай 30 хвилин.

Через приклад бачимо що використана граматична конструкція виражає умову.

В кінці речення ця граматична конструкція буде мати інше значення, а саме виражатиме причину, яку знає лише мовець.

Приклад: 1) 가: 왜 밥을 안 먹어요?

나: 배가 고프지 않거든요.

–Чому ти не їси?

–Тому що, я не голодний.

В прикладі спостерігаємо, що тут немає умови, але є причина, яка виражається цією ж граматичною конструкцією. З чого робимо висновок, що значення пропонуваної граматичної конструкції різняться в залежності від її положення в реченні.

3.3 -다가는. Дана граматична конструкція є умовно допустовою. Виражає умову за тривалою дією в першому реченні та в другому реченні буде

негативний результат, що виражається через припущення, а саме граматично через майбутній час, як приклад. В другому реченні обов'язково буде негатив, негативний результат. Приклад:

1)매일 그 약을 먹다가는 큰 문제가 생길 수 있다.

Якщо будеш щодня вживати ці препарати, можуть бути проблеми.

2)옆드려서 책을 읽다가는 허리가 나빠져요.

Якщо будеш читати лежачи на животі, буде боліти спина.

Через приклади бачимо, що в першому реченні виражена тривала дія, також умова. В другому реченні імовірний, негативний результат. Мовець виражає припущення.

Пропонована граматична конструкція виражає дію або стан який продовжується і при умові що дія буде продовжуватися будуть негативні наслідки або результати . Якщо дія попередньому реченні відбулася в певний час минулому часі часто використовуються такі слова як 이렇게, 그렇게, 저렇게. Також пропонована граматична конструкція використовується для того щоб попередити або зробити докір іншому.

Приклад. 1) 가: 한 달째 날씨가 너무 춥네요.

나: 이렇게 날씨가춥다가는 감기 환자들이 늘어날 거예요.

–протягом цього місяця погода була дуже холодна.

–якщо погода буде такою холодною, кількість людей що хворіють грипом значно збільшиться.

2) 가: 민서 씨가 이 일도 다음 주에 하겠대요.

나: 그렇게 일을 미루다가는 나중에 후회하게 될 텐데요.

– Мінсо каже що він також буде виступати зі своєю роботою наступного тижня.

– Якщо він буде затримуватися з його роботою він буде про це жалкувати

пізніше.

3) 가: 오늘 백화점에 가서 가방이랑 신발을 샀어요.

나: 또 백화점에 갔다 왔어요? 지금처럼 카드를 많이 쓰다가는 월급도 모자라게 될지도 몰라요.

– Сьогодні я пішов в торговий центр щоб купити сумки і взуття.

– Ти знову йдеш торговий центр? Якщо ти і далі будеш використовувати кредитну карточку навіть не знаю чи вистачить зарплатні.

4) 가: 엄마, 야채는 싫어요. 햄 주세요!

나: 이렇게 편식을 하다가는 키가 크지 않을 거야. 음식을 골고루 먹어야 키가 크지.

–Мамо, я ненавиджу овочі, дай мені ковбасу.

– Якщо ти будеш і далі їсти одну ковбасу ти не виростеш. Ти маєш добре харчуватися, щоб бути високим.

5) 가: 한 잔만 마셨으니까 운전해도 되 겠지요?

나: 술을 마시고 운전하다가는 큰일 나요. 오늘은 택시 타고 가세요.

–Я випив один келих алкоголю, мені ж можна сісти за кермо?

–Станеться біда, якщо сядеш за кермо у п'яному вигляді. Їдь сьогодні на таксі.

Граматична конструкція -다가는 використовується лише в заперечному реченні. Тому використовувати пропоновану граматичну конструкцію в стверджувальному реченні буде неправильно. Наведемо приклад.

그렇게 공부하다가는 시험에 합격할 거예요. (X)

그렇게 공부하다가는 시험에 떨어질 거예요. (O)

Якщо будеш і далі так вчитися не зможеш скласти іспит.

Оскільки граматики -다가는 є гіпотетичною то й наступне речення закінчується на граматичні конструкції що є також гіпотетичними або ті що виражають припущення такі як -(으)ㄹ 거예요, -(으)ㄹ 텐데요, -(으)ㄹ 지도 몰라요 або -겠어요. Приклад.

그런 식으로 운전하다가는 사고가 났어요. (X)

그런 식으로 운전하다가는 사고가 날 텐데요. (O)

Якщо будеш так водити машину то трапиться аварія.

До того ж за допомоги даної граматичної конструкції можна припускати імовірно майбутнє для цього використовується форма -았/었다가는. Приклад.

내일 발표를 망치다가는 회사에서 잘릴지도 몰라요. (X)

내일 발표를 망쳤다가는 회사에서 잘릴지도 몰라요. (O)

Якщо завтрашня презентація не вдасться, я не знаю чи зможу затриматися в цій компанії.

3.4 -아/어야(지). Ця граматична конструкція виражає обов'язкову умову в першому реченні, до якого ця конструкція приєднується та в другому реченні виражається ситуація, яка можлива за вказаної умови.

Приклад:

1) 여권이 있어야 다른 나라에 갈 수 있어요.

У вас має бути паспорт, щоб виїхати до іншої країни.

2) 한국어를 잘 해야 한국의 대학교에 입학할 수 있어요.

Ви маєте добре володіти корейською мовою, для того щоб вступити до корейського університету.

3) 열심히 공부해야 토익 시험에 합격할 수 있어요.

Вам потрібно старанно вчитися, щоб скласти іспит.

4) 운전면허증을 따야 운전할 수 있어요.

Ви можете водити машину, коли отримаєте водійське посвідчення.

Також, для того щоб підкреслити чи кцентувати увагу, додається -지 або -만. Приклад:

1) 여권이 있어야 다른 나라에 갈 수 있어요.

=여권이 있어야지 다른 나라에 갈 수 있어요.

=여권이 있어야만 다른 나라에 갈 수 있어요.

У вас має бути паспорт, щоб виїхати до іншої країни.

Пропонована граматична конструкція не використовується в наказових реченнях або в реченнях пропозиції. Приклад:

한국인을 많이 만나야 한국어를 잘하게 되세요. (X)

한국인을 많이 만나야 한국어를 잘하게 됩시다. (X)

한국인을 많이 만나야 한국어를 잘하게 될 거예요. (O)

Оскільки пропонована граматична конструкція виражає умову в реченні використання минулого часу вважається неправильним. Приклад:

한국인을 많이 만나야 한국어를 잘하게 됐어요. (X)

한국인을 많이 만나야 한국어를 잘하게 돼요. (O)

До того ж використовується для того, щоб виразити, що за будь якої умови результат буде безсенсовим. Пропонована граматична конструкція схожа за значення та використанням до граматичної конструкції 아무리, -아/어도, -아/어 봤자.

Приклад. 1) 아무리 그의 말을 들어야 소용 없을 것이다.

=아무리 그의 말을 들어도 소용 없을 것이다.

Скільки б я його не слухала, сенсу в цьому немає.

2)지금 택시를 타야 늦을 거예요.

=지금 택시를 타 봤자 늦을 거예요.

Навіть якщо зараз я сяду на таксі, всеодно запізнюся.

3.5 -는 한. Використовується коли зміст першої частини речення є умовою для другої частини. (Лі, 1999, с. 307) Використовується тільки з дієсловами.

Наприклад:

1)내가 살이 있는 한 이 결혼은 절대 못해!

Поки я живий, одружуватися не буду.

2)학생이 한 명이라도 있는 한 수업해요.

Урок проводиться, поки є бодай один студент.

3)열심히 시험 공부하는 한 점수를 높일 수 있을 겁니다.

Якщо будеш добре та старанно вчитися, зможеш покращити свої оцінки.

4)돈을 많이 가지고 있는 한 아무 걱정이 없어요.

Поки в мене є гроші, я не хвилююся.

5)아무리 어려운 상황에서도 포기하지 않는 한 희망은 남아 있다.

Наскільки важко не було б, поки ти не здаєшся, є надія.

6)내게 힘이 남아 있는 한 끝까지 한국어를 가르치도록 하겠습니다.

Поки в мене є сили, я буду навчати корейської до кінця.

7) 술을 끊는 한 질병은 치료될 수 있다.

Як тільки перестанеш пити алкоголь, лікування твоєї хвороби стане можливим.

8) 당신이 내 옆에 있는 한, 나는 아무것도 두렵지 않을 것입니다.

Поки ти на моєму боці, мені нічого боятися.

9) 영어 시험을 합격하는 한 승진하기가 가능합니다.

Ти зможеш отримати підвищення, коли складеш іспит з англійської мови.

3.6 – 아/어서는. Дана граматична конструкція являється умовно допустовим сполучником, додається та використовується з дієсловами та прикметниками. Виражає умову в першому реченні, що робить неможливим здійснення конкретної ситуації, що виражена в другому реченні. В другій частині речення обов'язково має бути негатив. Приклади:

1) 이렇게 눈이 와서는 산에 갈 수 없을 것 같아요.

Якщо снігу так багато випало, здається, ми не зможемо піти у гори.

2) 저렇게 말을 못 해서는 선생님이 될 수 없을 것이다.

Якщо ти так погано розмовляєш (корейською мовою), тобі не стати вчителем.

3) 그렇게 게을러서는 잘 살기 힘들다.

Якщо ти такий лінивий, буде важко жити.

В другій частині речення, як і у прикладах, має йти негативний контекст, що виражає складність до здійснення певної ситуації.

이렇게 공부해서는 대학에 갈 수 있어요. (X)

이렇게 공부해서는 대학에 갈 수 없어요. (O)

З таким навчанням (погано вчився), ти не зможеш вступити до університету.

В першій частині дія, що відбулася раніше, в минулому або вже триває в теперішньому часі.

Висновки до розділу III

В третьому розділі ми розглянули різні граматичні конструкції, що виражають умову в реченні. Спочатку ми розглянули форму -면. Ця граматична конструкція є доволі універсальною з переліку пропонованих нами граматичних форм. Пропонована граматична конструкція виражає умову або припущення. Може, також перекладатися українською мовою як «якщо», а також «коли». Використовується для того щоб припустити неточний факт або для того щоб зазначити очевидний факт. Також використовується коли перше речення стає умовою для здійснення дії або ситуації в другому реченні.

Наступними ми розглянули підбірку граматичних конструкцій, що мають в своєму складі -면, проте мають відтінок різниці у використанні, мають особливості використання та функціонування.

Граматична конструкція -다면 використовується для того щоб висловити гіпотезу яка суперечить минулому або відбувається в теперішньому часі або ще не відбулася. Використовуючи цю граматичну конструкцію мовець може виразити ситуацію, що малоімовірно станеться. Ця граматична конструкція часто використовується з наступними конструкціями: -겠어요, -(으)ㄹ 거예요, -(으)ㄹ 텐데. В теперішньому часі граматична конструкція -ㄴ/는다면 може бути взаємозамінна з граматичною конструкцією -(으)면 без жодної різниці у значенні. В минулому часі граматична конструкція -ㄴ/는다면 може бути взаємозамінна з граматичною конструкцією 았/었으면

або **왔/왔더라면** без жодної різниці у значенні. Наступною ми розглянули – **기만 하면**. Використовується, щоб вказати, що виконавець виконує лиш одну дію і більш нічого або перебуває лиш в одному стані. У поєднанні з іменниками пропонована граматична конструкція використовується у наступному вигляді **N 만 V 면**. Пропонована граматична конструкція використовується для вираження того що немає необхідності в будь-якій іншій умові або ситуації достатньо лише ситуації або дії яка зазначена в першій частині складного речення. Може перекладатися як «просто».

Також, ми розібрали граматичну конструкцію **-다 보면**. Дана граматична конструкція зазначає, що у випадку якщо дія або поведінка в першому реченні буде продовжуватися, то буде певний результат або наслідок, що буде зазначено в другому реченні. Виражає дію в попередньому реченні яка відбувається без перерви в кінчній результаті приводячи до певного результату. Також не рекомендовано використовувати минули або майбутній час перед граматичною конструкцією **-다 보면** і після цієї граматичної конструкції не рекомендовано використовувати минулий час. Граматична конструкція **-왔/왔더라면** використовується, щоб виразити шкодування з приводу дії, яка вже відбулася і ситуація змінам не підлягає. За допомогою цієї граматичної конструкції мовець може виразити свої шкодування з приводу певної ситуації. Зауважимо, що пропонована граматична конструкція можлива для використання лише для того щоб виразити гіпотетичну ситуацію. Ця граматична конструкція може використовуватися лише з минулим часом для того щоб виразити шкодування та сказати про ситуацію яка не сталася але могла б статися.

Граматична конструкція **-거든** має різне значення в залежності від того, на якому місці в реченні вона стоїть. Якщо пропонована граматична конструкція стоїть в середині речення то вона виражає умову, якщо ж вона стоїть в кінці складного речення вона виражає причину яку знає тільки мовець.

Граматична конструкція **-다가는** є умовно допустовою. Виражає умову за тривалою дією в першому реченні та в другому реченні буде негативний результат, що виражається через припущення, а саме граматично через майбутній час, як приклад. В другому реченні обов'язково буде негатив, негативний результат. Пропонована граматична конструкція виражає дію або стан який продовжується і при умові що дія буде продовжуватися будуть негативні наслідки або результати . Якщо дія попередньому реченні відбулася в певний час минулому часі часто використовуються такі слова як **이렇게, 그렇게, 저렇게**. Також пропонована граматична конструкція використовується для того щоб попередити або зробити докір іншому.

Граматична конструкція **-다가는** використовується лише в заперечному реченні. Тому використовувати пропоновану граматичну конструкцію в стверджувальному реченні буде неправильно. Оскільки граматики **-다가는** є гіпотетичною то й наступне речення закінчується на граматичні конструкції що є також гіпотетичними або ті що виражають припущення такі як **-(으)ㄹ 거예요, -(으)ㄹ 텐데요, -(으)ㄹ 지도 몰라요** або **-겠어요**. Також ми розглянули **-는 한**. Використовується коли зміст першої частини речення є умовою для другої частини. Використовується тільки з дієсловами. Окрім цього ми розібрали **-아/어서는**. Дана граматична конструкція являється умовно допустовим сполучником, додається та використовується з дієсловами та прикметниками. Виражає умову в першому реченні, що робить неможливим здійснення конкретної ситуації, що виражена в другому реченні. В другій частині речення обов'язково має бути негатив.

Підсумовуючи робимо висновок що схожих граматичних конструкцій що виражають мову доволі багато і вони мають похідні проте мають свої особливості використання та особливості функціонування що ми дослідили в поточній роботі.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

В першому розділі цього дослідження було розглянуто предмет граматики в цілому і дійшли висновку, що граMATика — це наука, що вивчає будову мови. Що стосується граматики як науки, то розрізняють: 1) формальну, яка вивчає граматичні форми та їх структуру, і конTенсивну (семантичну), яка вивчає значення цих форм і структур; 2) синхронічну, що вивчає будову мови на певному умовно виділеному часовому етапі, і діахронічну, яка вивчає мовну будову в її історичному розвитку. Із синхронічної граматики виокремлюють функціональну, яка вивчає функції граматичних одиниць.

Граматичне значення — узагальнене (абстрактне) мовне значення, яке властиве рядом слів, словоформ, синтаксичних конструкцій і яке має в мові регулярне (стандартне) вираження. Можна ще назвати граматичні значення роду, числа, особи, предикативності, суб'єкта, об'єкта та ін. Як бачимо, граматичне значення відрізняється від лексичного масовістю, груповим характером свого виявлення, тобто воно властиве великим групам слів.

Граматична категорія — система протиставлених одна одній однорідних граматичних величин (граматичних форм із однорідним значенням). Граматичні категорії поділяють на морфологічні й синтаксичні. До морфологічних належать категорія роду, числа, відмінка, виду, часу, способу, особи; до синтаксичних — категорія активності/пасивності, комунікативної спрямованості (розповідність, питальність, спонукальність), стверджуваності/залеречуваності, синтаксичного часу й синтаксичного способу.

Також, ми дослідили основи граматики корейської мови і дійшли висновку, що у корейській мові порядок слів, принаймні на рівні речення є відносно вільним або гнучким, якщо дієслово розміщується в кінці речення. Іншими словами, ролі іменникових фраз значною мірою не позначаються їх позицією в реченнях. Натомість є іменникові частинки, що визначають відмінок слова. Саме ці елементи або рольові частки ідентифікують іменники у реченнях. Через наявність цих частинок, іменники не повинні бути у

фіксованих положеннях у реченні.

У корейській мові дієслово є найважливішим компонентом речення, оскільки воно завантажується не лише почесними закінченнями та закінченнями, що визначають стиль мови, але й іншими граматичними закінченнями, що вказують на час події. Таким чином, у корейській мові предикативні прикметники беруть на себе суфікси, що виражають повагу, закінчення, що визначають стиль мови та інші граматичні закінчення, так само, як це роблять дієслова. Дієслово (або предикативний прикметник) у корейській мові може бути «відрегульоване» різними способами, що вказує на очікування чи ставлення мовця до змісту речення. Вияснили, що в корейській мові існує одинадцять типів речень.

В другому розділі ми розглянули структурно семантичні особливості сполучних граматичних конструкцій корейської мови. Сполучні частинки з'являються у складних реченнях, що містять два або більше предикативи, коли в реченні є дві або більше основи. Деякі такі частинки або суфікси можуть мати дві функції: функцію сполучення та функцію доповнення. Одне складне речення може містити два або більше речень, які поєднані або узгоджені, або підпорядковані. Відмінність між координацією та підпорядкуванням не є чітким і залежить від ступеня. Незважаючи на те, що можуть існувати деякі синтаксичні критерії, такі як перестановка сполучників без зміни значення та поява чи відсутність напруженого суфікса в першому сполучнику, відсутність або наявність семантичної залежності, як правило, є найбільш основним критерієм. Існують різні граматичні групи. Ми розглянули декілька з них. Ми розглянули підбірку граматичних конструкцій, що виражають сполучність та послідовність. Граматичні конструкції іншої групи виражають протиставлення в реченні.

В третьому розділі було розглянуто граматичну конструкцію -면, її похідні граматики а також граматики, що виражають умову. Дослідили їх семантичне значення, особливості використання та особливості перекладу також. Дійшли

висновку, що схожих граматичних конструкцій що виражають умову доволі багато і вони мають похідні проте мають свої особливості використання та особливості функціонування що ми дослідили в поточній роботі. Якщо знати особливості використання граматичних конструкцій та вміти ними користуватися, не виникне жодних складнощів на практиці.

АНОТАЦІЯ

본 연구에 첫 번째 장에서는 문법이라는 주제를 전반적으로 살펴보고 문법은 언어의 구조를 연구하는 과학이라는 결론을 내렸다. 과학으로써의 문법은 다음과 같이 구분 된다. 1) 문법 형식과 구절을 연구하는 형식과 이러한 형식과 구제 의미를 연구하는 내용, 2) 조건부로 할당된 특정 단계에서 언어의 구절을 연구하는 공식적 및 역사적 발전에서 언어 구조를 연구하는 통시적이다. 기능 문법은 문법 단위 기능을 연구하는 공식 문법과 구별 된다.

문법적 의미는 일련의 단어, 단어 형식 구문 구조에 특징이며 언어에서 규칙적인 표현을 갖는 일반화 된 언어적 의미이다. 성별 수, 인칭 술어 주어 목적 등의 문법적 의미를 명명할 수도 있다. 보시다시피 문법적 의미는 그 표현의 집단 성격 즉 큰 단어 그룹에 특징인 대량의 어휘적 의미와 다르다.

문법 범주는 서로 반대 되는 동질적인 문법 가치의 체계다. 문법적 범주는 형태적 범주와 구문적 범주로 구분 된다. 현재 학적 범주에는 성별 수 격 종류 시제 방식 사람의 범주가 포함 된다. 구문론적 범주 - 활동 의사소통 지향 추정 가능성 가능성 구문론적 시간 및 구문론적 방식의 범주다.

또한 한국어 문법에 기초를 탐구 한 결과 한국어에서는 적어도 문장 수준에서는 동사가 문장 끝에 위치 하며 어순이 상대적으로 자유롭거나 유연하다는 결론을 내렸다. 즉 명사구의 역할은 문장에서의 위치에 크게 영향을 받지 않는다. 대신 단어에 대소문자를 결정하는 명사 입자가 있다. 문장에서 명사를 식별 하는 것은 이 싫어 하는 요소 또는 역할 입자다. 이러한 입자가 있기 때문에 명사는 문장에서 고정된 위치에 있을 필요가 없다. 한국어에서 동사는 경어 어미와 화풍을 결정하는 어미 뿐만 아니라 시간의

시기를 나타내는 다른 문법 어미도 포함하고 있기 때문에 문장의 가장 중요한 구성 요소다. 따라서 한국어에서 서술형 형용사는 동사와 마찬가지로 존경을 표현 하는 접미사 문체 어미 기타 문법 어미를 취한다. 한국어의 동사는 한국어의 동사는 문장 내용에 대한 화자의 기대나 태도를 나타내는 다양한 방식으로 조정 될 수 있다. 한국어에는 11 가지 종류의 문장이 있는 것으로 나타났다.

2 장에서는 한국의 문법적 구성을 연결 하는 구조적 의미적 특징을 살펴 보았다. 접속사는 문장의 2 개 이상의 기본이 있는 경우 2 개 이상의 술어를 포함하는 복잡한 문장에 나타난다. 일부 이러한 입자 또한 접미사는 결합 기능과 보완 기능이라는 두 가지 기능을 가질 수 있다. 하나의 복합 문장에는 연결되거나 조정되거나 종속 되는 2 개 이상의 절이 포함 될 수 있다. 조정과 정속의 구분은 명확하지 않으며 정도에 따라 다르다. 의미의 변화 없이 접속사의 순열 첫 번째 접속사에 시제 접미사의 유물 등 일부 구문적 기준이 있을 수 있지만 일반적으로 의미 의정성에 유무가 가장 기본적인 기준이다. 다양한 문법 그룹이 있다. 우리는 그 중 몇 가지를 고려했다. 다른 그룹에 문법적 구성은 문장에서 반대를 표현 한다.

3 장에서는 문법적 구성인 -면과 그 파생문법 그리고 조건을 표현 하는 문법을 고찰 하였다. 이들의 의미적 의미 사용 특징 번역 특징도 연구 하였다. 우리는 조건을 표현하고 파생 형을 갖는 유사한 문법적 구성이 꽤 많이 있지만 그것들은 현재 작업에서 조사한 고유한 사용 특성과 기능 특성을 가지고 있다는 결론에 도달 했다. 문법 구조 사용의 특징을 알고 사용법을 알면 실제로 어려움이 없을 것이다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. [Граматика української мови. Плющ Марія Яківна]
2. «Синтаксичні структури» Ноам Хомський, 1957 р
3. Адмони В.Г. Основы теории грамматики. – М.; Л.: Наука, 1964. – 105 с.
4. Бевзенко С.П. Сучасна українська мова. Синтаксис : [навчальний посібник]
5. / С.П. Бевзенко, Л.П. Литвин, Г.В. Семеренко. – К. : Вища школа, 2005. – 270 с.
6. Бокатенко І. Структурні та семантичні особливості складнопідрядних умовних речень / І. Бокатенко // Наукові записки [Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка]. Сер. : Філологічні науки. – 2008. – Вип. 80. – С. 16-24. – URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzs_2008_80_5
7. Венжинович Н.Ф. Сучасна українська літературна мова : [навчальний посібник] / Н.Ф. Венжинович. – 3-те вид., випр. і доп. – К. : Знання, 2008. – 304 с.
8. Вихованець І.Р. Нариси з функціонального синтаксису української мови. – К.: Наук. думка, 1992. – 224 с.
9. Вихростюк М.І. Критерії розмежування підрядних часу і умовних із сполучником як // Научн. ежегодник Черновицк. ун-та. – Чернівці, 1960. – С. 197-199.
10. Городенська К.Г. Граматичний словник української мови: сполучники / Ін- т укр. мови НАН України; Херсонський держ. ун-т. – К.; Херсон: Вид-во ХДУ, 2007. – 340 с.
11. Елфимова Т.В. О порядке частей причинных и условных сложноподчинённых предложений: Автореф. дис. ... канд. филол. наук / Моск. ун-т. – М., 1976. – 19 с.
12. Загнітко А.П. Теоретична граматика української мови: Синтаксис. – Донецьк: ДонНУ, 2001. – 662 с.

- 13.Кубик М. Условные конструкции и система сложного предложения. – Прага: Universita Karlova, 1967. – 229 с.
- 14.Ломтев Т.П. Структура и парадигматика предложений на основе свойств грамматической категории модальности // Вопр. филол.: Уч. зап. Моск. гос. пед. ин-та им. Ленина. – М., 1969. – № 341. – С. 205-232., с. 152
- 15.Мазур Ю. Н., Моздыков В. Н., Усатов Д. М. Корейско-русский словарь. – Москва: Живой Язык, 2002. – 576 с.
- 16.Мірченко М.В. Синтаксичні категорії речення: Дис. ... доктора філол. наук. – Луцьк, 2002. – 432 с.
- 17.Пономарев О.Д., Різун В.В., Шевченко Л.Ю. та ін. Сучасна українська мова: [підручник] / О.Д. Пономарев, В.В. Різун, Л.Ю. Шевченко та ін. – 4-те вид., випр. і доп. – К. : Либідь, 2008. – 488 с.
- 18.Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. – Полтава: Довкілля, 2006. – 716 с.
- 19.Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія / Селіванова О. О. – Полтава: Довкілля – К, 2006. – 716 с.
- 20.Теньер Л. Основы структурного синтаксиса / Пер. с франц. – М.: Прогресс, 1988. – 656 с.
- 21.Христіаннінова Р.О. Складнопідрядні речення з приченнєвими підрядними частинами умови / Р.О. Христіаннінова // Мовознавчий вісник: зб. наук. пр.
- 22./ МОНМС України. Черкаський нац. ун-т ім. Б. Хмельницького ; відп. ред. Г.І. Мартинова. – Черкаси, 2011. – Вип.
- 23.Шведова Н.Ю. О соотношении грамматической и семантической структуры предложения // Славянское языкознание. – М.: Наука, 1973. – С. 458-483.
- 24.Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови : [підручник] / К.Ф. Шульжук – К. : Видавничий центр «Академія», 2004. – 408 с.
- 25.Шкурятяна Н.Г. Сучасна українська літературна мова [навчальний посібник] / Н.Г. Шкурятяна, С.В. Шевчук. – К. : Літера, 2000. – 688 с.

- 26.[Grammar Rob Batstone]
- 27.Ahn Jean Myung, Lee Kyung Ah, Han Hoo Youn. Korean Grammar in Use: Beginning to Early Intermediate / Jean Myung Ahn, Kyung Ah Lee, Hoo Youn Han. – K. : Darakwon, 2010. – 376 p.
- 28.Ahn Jean Myung, Lee Kyung Ah, Han Hoo Youn. Korean Grammar in Use: Intermediate / Jean Myung Ahn, Kyung Ah Lee, Hoo Youn Han. – K. : Darakwon, 2010. – 398 p.
- 29.Ahn Jean Myung, Lee Kyung Ah, Han Hoo Youn. Korean Grammar in Use: Advanced / Jean Myung Ahn, Kyung Ah Lee, Hoo Youn Han. – K. : Darakwon, 2010. – 407 p.
- 30.Korean grammar -(으)면, -다면. [Електронний ресурс]: URL: <https://www.howtostudykorean.com/unit-2-lower-intermediate-korean-grammar/unit-2-lessons-42-50/lesson-43/#431>
- 31.Korean grammar -다면 몰라도. [Електронний ресурс]: URL: https://www.reddit.com/r/Korean/comments/3qz18s/다면_몰라도_can_any_bod_y_help_me_with_this_grammar/
- 32.Korean grammar -았/었더라면. [Електронний ресурс]: URL: https://sayhikorean.blogspot.com/2018/09/korean-grammar-expressing-hypothetical_29.html
- 33.[Meaning and Grammar. An Introduction to Semantics Gennaro Chierchia, Sally McConnell-Ginet]
- 34.[Grammar as Science Richard K. Larson]
- 35.The Korean Language Jae Jung Song
- 36.Nam (2001): Declaratives, Interrogatives, Imperatives, Exhortatives (Propositives)
- 37.Types of Clauses and sentence end particles in Korean Miok D. Pak
- 38.Kim (1960): Declaratives, Interrogatives, Permissives, Imperatives, Optatives, Premonitives, Exhortatives (Propositives), Presumptives, Exclamatives
39. Choi (1937): Declaratives, Interrogatives, Imperatives, Exhortatives

- (Propositives)
40. Nam (2001): Declaratives, Interrogatives, Imperatives, Exhortatives
(Propositives)
41. Hong (1947): Declaratives, Interrogatives, Imperatives, Promissives,
Exclamatives
42. Suh (1996): Declaratives, Interrogatives, Imperatives, Exhortatives
(Propositives), Promissives
43. Sohn (1999): Declaratives, Interrogatives, Imperatives, Exhortatives
(Propositives), Promissives, Premonitives, Permissives, Apperceptives,
Exclamatives
44. Ko (1974): Declaratives, Interrogatives, Exclamatives, Imperatives,
Permissives, Exhortatives (Propositives), Promissives, Premonitives
45. The Korean Language Ho-Min Sohn 17. Cambridge Dictionary
46. Ahn Jean Myung, Lee Kyung Ah, Han Hoo Youn. Korean Grammar in Use:
Beginning to Early Intermediate / Jean Myung Ahn, Kyung Ah Lee, Hoo
Youn Han. – K. : Darakwon, 2010. – 376 p.
47. Korean grammar -다(가) 보면. [Электронный ресурс]: URL:
<https://www.howtostudykorean.com/unit-5/unit-5-lessons-117-125/lesson-121/#1211>
48. Korean grammar -기만 하면. [Электронный ресурс]: URL:
<http://www.mykoreanramblings.com/2014/07/28/only-ifwhenever-i-do-v-기만-하면/>
49. [Электронный ресурс]: URL:
<https://korean.stackexchange.com/questions/2628/when-would-i-use-%EB%A9%B4%EC%84%9C-vs-%EB%A9%B0/2629>
50. [Электронный ресурс]: URL:
<https://letusstudykorean.com/%EC%A7%80%EB%A7%8C-vs-%EC%9C%BC%E3%84%B4%EB%8A%94%EB%8D%B0-important-rules-and-various-uses/>
51. [Электронный ресурс]: URL:

<https://www.youtube.com/watch?v=8lCZBWV0V4Q&t=40s>

52. Korean grammar -기만 하면. [Електронний ресурс]: URL:
https://sydneytoseoul.wordpress.com/2013/07/10/v_기만-하면-1-when-ever-one-does-v-2-only-if-v/
53. Korean grammar -거든. [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.howtostudykorean.com/upper-intermediate-korean-grammar/unit-4-lessons-84-91/lesson-91/#911>
54. Korean grammar -거든. [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.yousuckatkorean.com/2011/06/two-flavors-of-거든/>
55. Korean grammar -거든. [Електронний ресурс]: URL:
<https://keytokorean.com/grammar/거든-if-a-is-really-true-then-b/>
56. Korean grammar -아/어야. [Електронний ресурс]: URL:
<https://www.howtostudykorean.com/unit-6/lessons-134-141/lesson-137/#1>
57. Korean grammar -다가는. [Електронний ресурс]: URL:
<https://studywithbee.com/2017/05/10/다가-아어다가-있었다가-다가는-에다가/>
58. Korean grammar -는 한. [Електронний ресурс]: URL:
<https://sayhikorean.blogspot.com/2018/08/korean-grammar-expressing-conditions.html>
59. NAVER Korean English Dictionary - 네이버 영어사전
60. 한국어 문법 이익섭
61. 유동하는 한국문화
62. 김진호, 이태환, 김선희, 이수연. 외국인을 위한 한국어 문법 - 의미
기능편 서울특별시: 박이정출판사, 2010. - 207-229 쪽.

- 63.윤평현. 현대국어 접속어미 연구 - 서울특별시: 박이정, 2005. - 445 쪽.
- 64.김진호, 이태환, 김선희, 이수연. 외국인을 위한 한국어 문법 - 의미 기능편 서울특별시: 박이정출판사, 2010. - 207-229 쪽.
- 65.이수열. 우리글 갈고닦기 - 서울특별시: 한겨레신문사, 1999. - 334 쪽.
- 66.이오덕. 우리글 바로쓰기 - 서울특별시: 한길사, 2009. - 2 000 쪽.
- 67.이오덕. 우리 문장 쓰기 - 서울특별시: 한길사, 2000. - 570 쪽.
- 68.한효석. 이렇게 해야 바로 쓴다 - 서울특별시: 한겨레신문사, 2000. - 405 쪽.
- 69.최종규. 10 대와 통하는 우리말 바로쓰기 - 서울특별시: 철수와영희, 2011. 271 쪽.
- 70.김철호, 김경원. 국어 실력이 밥 먹여준다 낱말편 1 - 서울특별시: 유토피아, 2006. - 288 쪽.
- 71.장하늘. 글 고치기 전략 - 서울특별시: 다상초당, 2006. - 332 쪽.
- 72.남영신. 나의 한국어 바로 쓰기 노트 - 서울특별시: 까치, 2002. - 314 쪽.
- 73.이태준. 문장강화 - 서울특별시: 창비, 2017. - 376 쪽.
- 74.배우리. 사전 따로 말 따로 - 서울특별시: 토담, 1994. - 301 쪽.

